Akbaba

Körebe — Oldu bitti mi?..

AKBABA

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Ahmet Koçer

Basıldığı yer: ŞAKA Matbaası İSTANBUL

Sayısı 35 Kuruş

ABONE ŞARTLARI :

Türkiye için, yıllığı (52 sayı hesabiyle) 18 lira, altı aylığı 9 lira, üç aylığı 450 kuruştur.

Yabancı memleketlere, yıllığı 30 lira, altı aylığı 15 lira, üç aylığı 750 kuruştur.

Gönderilen yazılar, resimler, basılsın, basılmasın, iade olunmaz.

ADRES : Nuruosmaniye Caddesi, numara 57, İstanbul.

Telefon : 21649

Ankarada Yenişehir Mithatpaşa caddesinde kaloriferli, parke döşeli, konforlu

SÜMER Apartımanının
bir dairesi

SİZİN OLABİLİR

Emirlerinizi bekliyen şube ve ajanslarımızda 150 liralık bir hesab açtırmakta acele ediniz.

SÜMERBANK

MASMAVİ

FEYZİ HALICI

Sözün musiki, musikinin renk olduğu şiir kitabıdır.

100 kuruşluk pulla aşağıdaki adresten isteyiniz: «Posta Kutusu 32 — Konya».

T.C
Ziraat
Bankası

VADELİ, VADESİZ TASARRUF HESAPLAR İÇİN BU YIL 650,000 LİRALIK BİR İKRAMİYE PLÂNI HAZIRLANMIŞTIR. BU PLÂNDA 10 ÇEKİLİŞTE

14 EV

AYRICA,
10.000, 1.000 ve 500 LİRALIK İKRAMİYELER, TRAKTÖR ve ZİRAAT ALETTLERİ VARDIR.

ÇEKİLİŞLERE İŞTİRÂK ŞARTLARINI BANKA ŞUBE VE AJANSLARINDAN ÖĞRENMEKTE ACELE EDİNİZ.

381

AKBABA

Sayı: 20
1952

Sahipleri: YUSUF ZİYA ORTAÇ — ORHAN SEYFİ ORHON

31 Temmuz

S. O. S.

Sayın Hüseyin Cahit Yalçın, işittiği, gördüğü, okuduğu herşeyden Adnan Menderes'in diktatörlüğe, şefliğe, istibdada doğru gittiği neticesini çıkarıyor. Maaşallah üstadın zekâsı hâlâ parlak, sezişi hâlâ keskin, kalemi hâlâ kuvvetli. Sedat Simavi dostumuzdan Montesquieu'ye kadar her çeşit muharrir ona bu ilhamı veriyor. Bir zabıta vakası, bir parti kongresi, bir kamyon kazası, bir meyhane kavgası, vatandaşlardan birinin öbüründen şikâyet etmesi, bir D.P. linin bir C. H. P. liyi itmesi, her şey, her şey dikkatini çekiyor, sezişini uyandırıyor, zekâsını harekete getiriyor. Bize:

— Bundan Adnan Menderesin diktatörlüğü, şefliği, istibdadı çıkar. Gözünüzü açınız!

Diye haber veriyor. Eksik olmasın, hürriyetimize bekçilik eden böyle bir zata elbette ihtiyacımız vardır. O, ufukları gözetlemekte, rüzgârları koklamakta, uçan kuşlardan haber sormaktadır. O, bu endişeyle geceleri rahat uyuyamamakta, gündüzleri kaygusuz oturamamakta, gönül ferahlığı ile konuşamamakta, yiyememekte, içememekte, hattâ belki de eskisi gibi bir briç partisi, bir poker karesi bile yapamamakta! Aklı fikri hep bunda, yüreği hep bu korku ile çarpmakta!

— Adnan Menderesin diktatörlüğü, şefliği, istibdadı geliyor. Aman, gözlerinizi dört açın!

Biraz başını dinlendirmek için gittiği Avrupanın bilmem hangi şehrinde, o şehrin bilmem hangi otelinde de rahat yüzü gördüğü yok. Telsiz telgraf sütunları boyundaki kalemi, oradan memlekete boyuna tehlike işaretleri yağdırmaktadır: «Diktatörlük, şeflik, istibdat!»

Başyazıları bir nevi siyasî hava raporları: İktidardan muhalefete rüzgâr gittikçe şiddetini arttıran bir hızla esecek... Hücum dalgaları büyüyecek... Hür riyet gemisi tehlikede! Kaleminin ucundan kelimeler (S.O.S) işaretleri gibi her yana dağılıyor. Bu hürriyet ve demokrasi gözcüsü üstada, hayran olmamak mümkün değil.

Şimdi de eline bir İngilizce kitap geçmiş. Sayfalarını kesip okumağa başladığı zaman yüreği hop etmiş:

— Aman Allahım, bu kitap tıpa tıp Adnan Menderes'in diktatörlüğünü, şefliğini, istibdadını anlatmıyor mu?

Vâkıâ, bizim için yazılmış bir eser değil. Tabiî bunları rumuzla anlatıyor. Müellifin sözlerinden bu netice çıkıyor Hürriyetin nasıl yıkıldığını gösteriyor: Kitaptan bir fıkra okuduktan sonra, üstad mest, mes'ud kitabı elinden bırakıp kalemi alıyor:

«— Şu yukardaki fıkra diyor, Adnan Menderes hükûmeti hakkında yazılmış olsaydı bundan daha veciz, daha isabetli, daha veciz, daha isabetli, daha şümullü bir söz söylenebilir miydi? (*)»

İyi amma, aziz üstad, bize bu işlerden anlıyanlar, diktatörlükten, şeflikten, istibdattan rahatça bahsedildiği zamanlarda, bunların pek az tehlikede olduğunu söylüyorlar. Asıl tehlike, bahsedilemediği zamanlarda imiş?

Ne dersiniz? Doğru mu acaba? Bakın sizin gibi diktatörlüğe, şefliğe, istibdada karşı bu derece hassas bir zat bile o tek partili millî şef devrinde milletvekili, Meclis başkan vekili, Ulus başmuharriri olduğu halde bir kerecik, ama bir kerecik bile ağzını açamamıştı.

İstibdadın, şefliğin, diktatörlüğün içinde iken susmuştu. Galiba, bunların kötülüğü iktidarda iken anlaşılmıyor?

Orhan Seyfi ORHON

(*) *Ulus, 22/7/952: Hürriyet nasıl yıkılır?*

Felek bize neler etti, ah!..
Şampiyonluk elden gitti, ah!..

YENİ ROMANIMIZ:

Zengin Koca Ararken!..

Yazan:
SERVER BEDİ

Gelecek sayımızda...

382

Kuzu gibi halk

Meşrutiyet ve Cumhuriyet inkılâplarımızdan evvel de devlet hırsızları az değildi, fakat bunlar utangaç haydutlar ve suç olan servetleri halkın gözünden o kadar korkardı ki, yalılar, içlerindeki haksız refahları gizlemek için aşı boyasına battıktan sonra Boğaziçi kıyılarında bağdaş kurarlar, konaklar fıkara mahallelerinden kaçarak kendilerine müsavi sarayların bulundukları semtlere sığınırlardı. Bu eşkiyanın yalnız kafalarını hususî arabalarının pencerelerinden görürdük. İstibdat devrinin devlet adamları servetlerinin, kendilerinin, evlerinin mâlûm olmasından ürkerlerdi; ve bir nevi aşağılık duygusu içinde fazla terbiyeliydiler, ziyade naziktiler.

Yapı olmaktan fazla dâva olan birkaç konak, köşk ve yalı istisna edilirse, istibdat devrinde, devlet hırsızlarının birçoğunu halk bilmezdi; ve onlar, kendilerini suçlariyle birlikte, inzivada hapsederlerdi.

Fakat iki inkılâbın devlet hırsızları halktan kaçmak lüzumunu da duymadılar. Hem niçin kaçsınlar? Madem ki paraları vardır, herşey onlarındır.

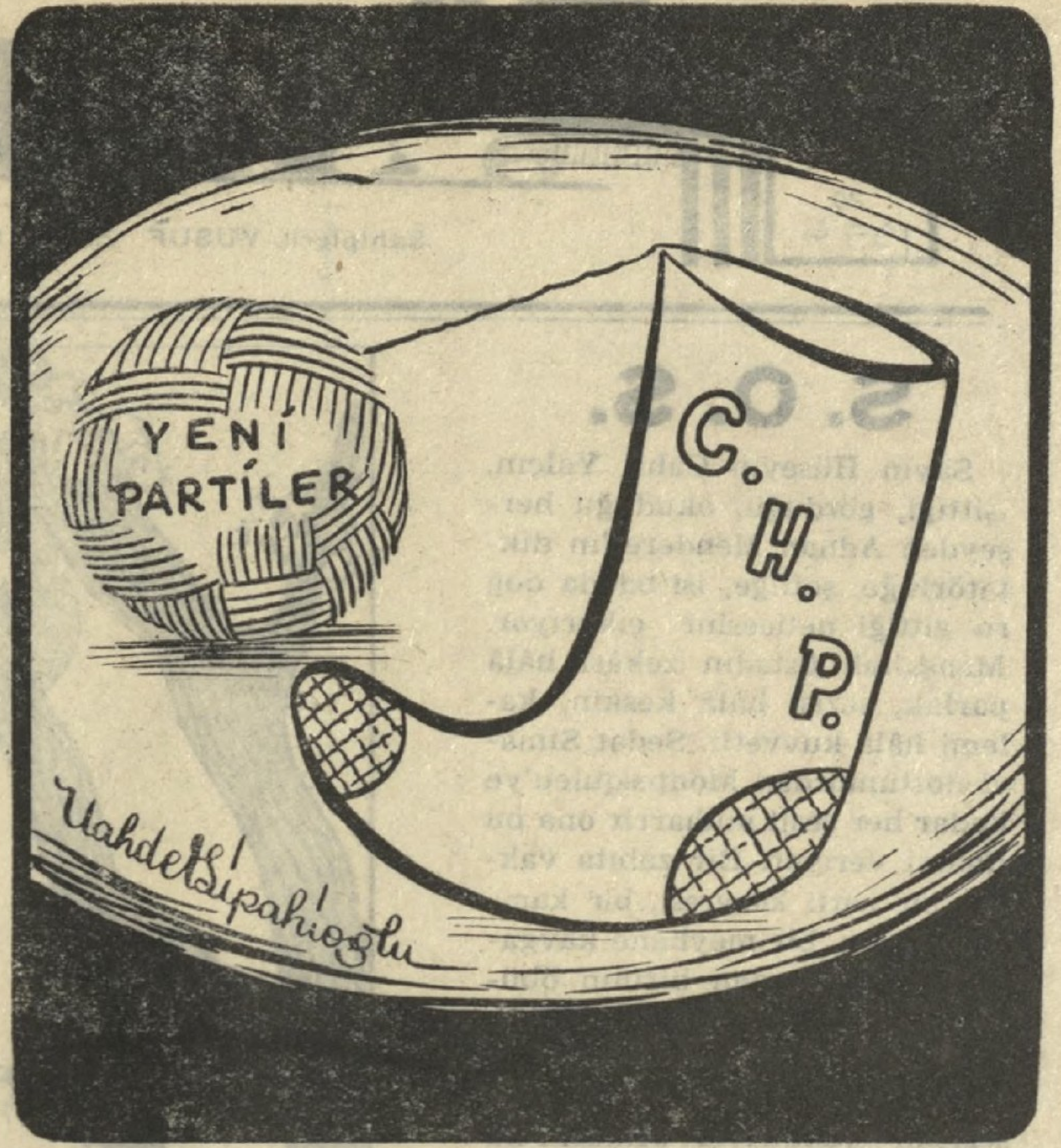
Herkesden evvel, onlar vatanseverdir. Yalnız saray-konak, yalnız hususî araba, yalnız başka şeyler onların değildir; caka da onlarındır. Hayır, caka, yalnız kendilerinin de değildir, karılarının da, kızlarının da, gelinlerinin de, çocuklarının da cakaları vardır.

Hayır, caka yalnız bunların da değildir; uşaklarının da, şoförlerinin de, sütninelerinin de, ne bileyim, galiba komşularının da cakaları vardır.

Bence halka karşı bu cakaların hepsi haklıdır:

Yüzlerce devlet hırsızından, hangisi, kendisine fena fena bakan bir çift göze rastlıyor? Bu eşkiyadan hangisi hangi sosyeteye giremiyor? Ve hangisinin selâmı dikkatle, itina ile alınmıyor? Millet değil, melek. Halk değil, kuzu.

AKBABA

Çorap söküğü!..

Gazetelerden: ÇARŞAF VE SAKAL SALGINI ARTIYOR!.

Ata'nın ruhu — Dirilmek için benim ölmemi bekliyorlarmış!...

Yaşayan ölüler!

Vasil adında biri, senelerce evvel öldü sanılmış ve gayri menkulleri hazineye intikal ettirilmiş. Meğer Vasil, yabancı memleketlerinden birinde yaşıyormuş ve geçenlerde memlekete dönmüş. Mahkemeye başvurup yaşadığını iddia etmiş.

Vasilin avukatı demiş ki:

— Sayın yargıç, görüyorsunuz, müekkilim Vasil sağdır ve huzurunuzdadır.

Mahkeme neye karar verecek, bilmiyorum. Fakat Vasilin sağ olduğunu ispat için onu mahkemeye getirip yargıçlara göstermek kâfi midir?.. Bakalım resmî kayıtlar ne diyor? Eğer onlar Vasili ölmüş gösteriyorlarsa, nafile: Adamcağız istediği kadar nefes alsın, yürüsün, zıplasın, «ben yaşıyorum» diye haykırsın, ölmüş olmaktan kurtulamaz:

Hikâyeyi biliyorsunuz: Köylü baygın yatıyormuş. Doktor gelip muayene etmiş ve öldüğünü söylemiş. Tam o sırada ayılan köylü:

— Ben ölmedim, yaşıyorum!

Deyince, başucundaki akrabası hastayı paylamış:

— Sus! Sen tohtorlardan daha iyi mi bileceğün?

Şimdi resmî kayıtlar da Vasili ölmüş gösterirse, ona da ayni şeyi söyliyecekler:

— Sus! Sen hükûmetten daha iyi mi bileceksin?

Son arzu!

İngiltereden sonra İtalyada da «Gayri meşru' çocuk» tâbiri kaldırılmış ve bu çeşit çocuklara da devlet işlerinde vazife verilmesi kararlaştırılmış.

İtalyan millet meclisi, bu kararı Bianchi adında genç bir kadın mebusun yıllarca süren mücadelesi üzerine vermiş.

Bu kadın dört sene evvel milletvekili seçildiği zaman üç arzusu varmış:

1. Evlenmek.
2. İki çocuk sahibi olmak,
3. Bütün çocukların ayni haklara malik olmasını sağlamak.

Evlenen ve iki çocuk sahibi olan bu kadın mebus, şimdi son arzusuna da muvaffak olduğuna seviniyormuş.

Öyle ise, artık milletvekilliğinden çekilsin ve evinde oturup çocuklarını yetiştirsin!.

★

İHTİYAR ÇOCUK

Şikagoda bir kız çocuğu 4 yaşında ihtiyarlamış ve şimdi ölmek üzere imiş.

Demek bu ihtiyar çocuk, 4 sene içinde bir kadının bütün hayatını yaşayıp bitirmiş. Zavallı anası babası bilseydiler, onu iki yaşında evlendirir, mürüvvetini görürlerdi!

353

Eşek arısı

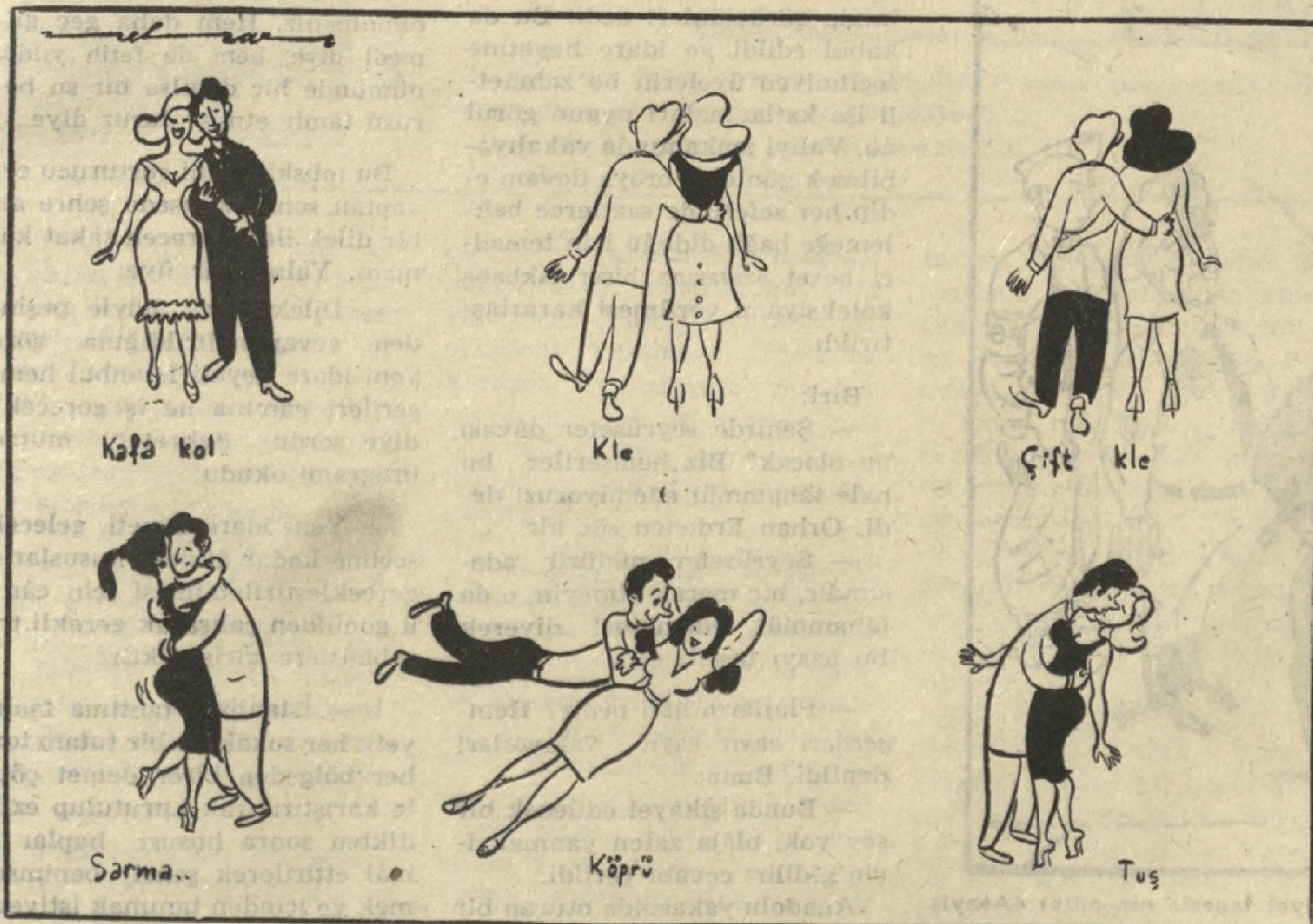
Bal arısı malûm, bal yapar, fakat eşek arısına, neden eşek arısı denmiş? Bal yapmadığı için mi? Kara sinek mâlum, sineğin kara renklisidir. Fakat tatarcığa neden tatarcık denmiş? Acaba, eski harplerdeki Tatar akıncılarından mı kinaye? Karınca malûm, toprağı kazıp girdiği için olacak? Fakat öbür uzun bacaklı cinsine neden atlı karınca denmiş? Çok koştuğu için mi? Bilmiyorum! Yalnız, gazetede okuduğum bir otobüs kazası, eşek arısının bu adı hak ettiğini gösterdi... Otobüs kazaları olup duruyor. Sebebi bir değil! Yolların biçimsizliği! Direksiyonun bozukluğu, şoförün uykusuzluğu v.s. v.s... Bunlar yetmiyormuş gibi yolda bir otobüsün içine bir eşek arısı girmiş. Yolcuları allak bullak ettikten sonra gitmiş şoförün tam burnundan sokmuş! Bir lâhzada suratı şişen şoför direksiyonu kullanamamış, otobüsü bir arabaya bindirmiş, **hem at ölmüş,** hem de yolculardan bir kısmı ağır surette yaralanmış!

Arının, kendi yolunda giden bir otobüse girip o kadar kişi içinde şoförü burnundan sokması belli ki bir şakadır, amma, tam mânasiyle bir eşek şakası!

KÖPRÜNÜN ADALAR İSKELESİNDE:
Çocuk — Baba, Demirperde arkası burası mı?..

Aşkta güreş tâbirleri!...

Dama düşen şampiyon

Ankarada, Samanpazarında, bir evin damına kamyon düşmüş ve evi yıkmış. Evet, yağmur değil, kar değil, dolu değil, taş değil, kamyon!..

Marshall plânı gökten kamyon yağdırmaya mı başladı? diye soracaksınız. Hayır. Kaza şöyle olmuş: İki kamyon birbirine çarpmış. Bu sarsıntı neticesinde, kamyonlardan biri evvelâ yaya kaldırımına çıkmış, sonra da, kaldırımın yanındaki sedden aşağı yuvarlanarak Süleyman Özcan adında bir zavallının oturduğu evin damına düşmüş, ev yıkılmış ve bütün ev halkı yaralanmış.

Bir de Türkiyede fen ilerlemiyor, derler. Kamyonları bile uçuruyoruz, yahu!.

364

Hemşeriler Cemiyetinde!

Durup dururken pat diye bir mektup, hem de matbu; Cemiyetimizin genel kongresi toplanacağından aslî âzamız olmanız dolayısiyle bunu vazife sayarak teşrifiniz...

Bunadım besbelli, dedim. Öyle bir cemiyete âza olduğumu hiç hatırlamıyorum. Öyle ya... hakkı huzur yok, idare heyetinde tahsisat yok, ücretli iş yok ama külfetlisi çok... Eee.. ne işim var benim orada? Biz zamane adamlarındanız iki gözüm... Sonra baktım, Cemiyetin başkanı Burhan Felek! Ayağım suya erdi, feleğin cilvesi olacaktı her halde. Hazret her hafta pazar şakası yapa yapa şakayı pazara döktü anlaşılan. Olur a, beni de âza yazdırmıştır. Mâlûm, kendileri fahrî hizmete meraklıdır. Hattâ, beden terbiyesi istişare heyetinden affedilmeseydi bu hizmeti de fahriyyen yaptığı ve pehlivanlarımızı da fahriyyen mağlûp ettirdiği kimsenin aklına gelmiyecekti...

Bu vaziyette kalktım. Galatasaray lisesindeki toplantıya gittim. Nasıl gittiğimi hiç sormayın. Koskoca salonda on, on beş kişi kadar vardık. Feleğe:

— Cemiyetin âzası bu kadar mı? dedim.

— Tüzük hükmünce yüzde bir nisbetinde âza toplanırsa kongre açılır! dedi.

— Üstad, dedim, siz bu tüzük hükmünü değiştirirseniz, müteakip kongreler daha rahat olur..

— Ne gibi?

— Şöyle deyin meselâ: «Bir kişinin gelmesi kâfidir». Eskiden koskoca C. H. P. bile öyle idare edilirmiş. Daha kestirme değil mi?

Neyse... Kongre açıldı. Başkan:

— Şimdi idare heyeti raporu okunacak! dedi. Genel sekreter Orhan Erdenen, raporu okudu. Özeti:

İstanbul hemşerileri İstanbullu olmakla övünürler. Şehrin güzelleştiğini görmekle sevinirler. Bakımsız haline dövünürler. İdare heyeti bir yıl içinde Valiye 198, polis müdürüne 2367, sair müdürlere 66 defa telefon ederek gördüğü yolsuzlukları bildirmiştir. Şehitlikleri imâr cemiyetiyle, âbideleri tamir derneğiyle, spor kulüpleriyle fikir teatisinde bulunarak onlara faydalı yardımlar sağlamış ve beş kere toplu olarak şehri gezmiştir.

Bu verimli çalışmalara ait rapor alkışlar arasında kabul edilerek yeni idare heyeti seçimine geçildi. Mevcut âzanın teklifi üzerine eski idare heyetinin kalması istendi ise de idare heyeti, demokratça bir kahramanlık göstererek yeni seçime gidilmesinde ısrarla durdu. Buna mükâfaten mevcut âzanın ittifakiyle yapılan seçimde başkanlığa, ikinci başkanlığa, üçüncü ve dördüncü başkanlıklarla vekilliklerine Burhan Felek, her türlü sekreterlik ve idare işlerine Orhan Erdenen, üyeliklere Burhan Felek, Felek Burhan, B. F. ve sadece Felek seçildiler.

Dileklere geçildi. Tıpkı radyo dinleyici isteklerinde olduğu gibi, önceden hazırlanmış plâklar halinde, dilekler okunmağa başlandı. Bir üye:

— Evvelâ Başbakana, Koraltana ve Gökay'a birer telgraf çekerek bağlılık hislerimizin belirtilmesini, sonra da bu üç muhterem şahsın İstanbula hizmetlerini göz önüne alarak kendilerine fahrî hemşerilik pâyesinin verilmesini dilerim (kabul sesleri) dedi. Bir başka üye:

— Bir heyet seçerek Valiyi makamında ziyarete gönderelim, cemiyetimiz için vilâyetçe gösterilecek kolaylıklar hakkında görüşsünler! dedi. Bu da kabul edildi ve idare heyetine seçilmiyen üyelerin bu zahmetli işe katlanmaları uygun görüldü. Valiyi makamında yakalıyabilmek günlerce oraya devam edip her seferinde saatlerce beklemeğe bağlı olduğu için temsilci heyet âzalarına birer Akbaba koleksiyonu verilmesi kararlaştırıldı.

Biri:

— Şehirde seyrüsefer dâvası ne olacak? Biz hemşeriler bu hale tahammül edemiyoruz! dedi. Orhan Erdenen söz ald:

— Seyrüsefer müdürü adaşımdır, hiç merak etmeyin, o da tahammül edemiyor! diyerek bu âzayı teselli etti.

— Plâjların hali nedir? Hemşerileri cayır cayır yakıyorlar! denildi. Buna:

— Bunda şikâyet edilecek bir şey yok, plâja zaten yanmak için gidilir! cevabı verildi.

Anadolu yakasında oturan bir üye:

Kız — Rica ederim peşimi bırakın, beni boş sözlerle yolumdan ayıramazsınız!..

— Arkadaşlar, bizim o taraflarda yüz yıkayacak kadar bile su yok. Borular patlamış. 1953 ten evvel tamiri bitmiyecekmiş. Kir içinde kaldık. Bu hususta idare heyeti bir şey yapamaz mı? dedi. Burhan Felek bu dileği karşıladı:

— Evvelâ susuzluk yalnız karşı yakaya münhasır değildir. Borusu patlayan da sade siz değilsiniz. Sonra, yüz yıkamak zaruret sayılmaz. Hattâ bugünkü şartlar altında yıkamamak evlâdır, çünkü altından nasıl bir yüz çıkacağı belli olmaz. Daha sonra Kartal bölgesinde patlayan su borularının tamiri 1953 te bitecekse, buna memnun olmalısınız. Hem daha geç gitmedi diye, hem de fetih yıldönümünde hiç değilse bir su borusu tamir etmiş oluruz diye...

Bu müskit, yani susturucu cevaptan sonra kimsede şehre ait bir dilek ileri sürecek tâkat kalmadı. Yalnız bir üye:

— Dileklerimiz böyle peşinden cevaplandırıldığına göre yeni idare heyeti İstanbul hemşerileri nâmına ne iş görecek? diye sordu. Sekreter, mutad programı okudu:

— Yeni idare heyeti, gelecek seçime kadar âtideki hususların gerçekleştirilebilmesi için cân-ü gönülden çalışarak gerekli teşebbüslere girişecektir:

1 — İstanbulu tanıtma faaliyeti: her sokaktan bir tutam toz, her bölgeden birer demet çöple karıştırılarak kurutulup ezildikten sonra hususi haplar imâl ettirilerek şehri benimsemek ve içinden tanımak istiyenlere yutturulacaktır. Bir yıllık

Vali — Evet, son çare olarak «Hürriyet tepesi» nin adını «Asayiş tepesi» ne çevirmeyi düşünüyoruz!..

365

HABERLER

Ne konuşmuşlar?

Anadolu kulübünde, İstanbul milletvekili Bedri Nedim Göknil, Hamdi Başar ve doktor Etem Vas saf oturuyorlardı.

Doktor:

— Yine, dedi, Floryada mühim bir toplantı olmuş..

Hamdi Başar gizli bir tebessümle sordu:

— Acaba ne konuşulmuş?..

Bedri Nedim Göknil gayet ciddî cevap verdi:

— Mühim bir toplantı denildiğine bakılırsa, herhalde Etem Vassaf beyin Bakanlığı konuşulmuştur!...

Yeni Elçiler

Her rejimin kıymetbilirliğini göstermek için tanınmış şahsiyetlerden seçtiği elçiler vardır. Abdülhamit devrinin Sami paşazade Sezaileri, Abdülhak Hâmitleri bu cinstendi. Atatürk devrinin Yahya Kemalleri, Yakup Kadrileri, Ruşen Eşrefleri de bunlardandır. Henüz Demokratların yoktu. Gazetelerin yazdığına bakılırsa Demokrat Parti hükûmeti de tanınmış şahsiyetlerden elçilerini seçmeye başlıyor: Şimdiden Osman Kapani'nin, Suat Hayri Ürgüplü'nün, Firuz Kasım'ın adları söylenmede. Yalnız arada bir fark var: Şimdiye kadar bunlar ediplerden, şairlerden seçilirdi. Bu sefer politikacılardan seçiliyor. Ediplere, şairlere artık bu talih yolu da kapandı demek.

ESKİLİK FARKI

Yeni evli, eski evliye sordu:

— Demek siz, karı koca yalnız kaldığınız zaman hiç konuşmazsınız, öyle mi?

— Evet, daima bağırırız!

— Kral Tellâl hazretlerini, İngiliz, Fransız, asabiye mütehassıslarına muayene için maatteessüf razı edemedik.. Mutlaka Arap doktor istiyorlar...

— Yaaa, vah vah.. Demek adamakıllı!!!...

sebze ve et fiyatlarındaki oynaklıkları tesbit edilerek tertiplenecek hesap oyunları, kasap havalariyle radyolarımızda çalınıp «Üsküdara gider iken» ve «Adalar sahilinde bekliyorum» türkülerinden sonra Mimi lâkabiyle maruf Necmi Rıza tarafından okunacak ve şehir sesleri saati bu suretle tesis edilmiş olacaktır. Ayrıca İstanbulda ne kadar sokak tamir edilmiş ve bu tamiratın açılış törenlerinde kaç kilometre kurdele harcanmışsa bunlar derlenip toplanarak listesi çıkarılıp Topkapı müzesinde halka gösterilecektir.

2 — Hemşerileri eğlendirme faaliyeti: Adaları güzelleştirme cemiyetiyle işbirliği yapılarak mehtap gezintileri tertip edilecek ve çam altları ucuz ucuz kiralanacaktır. Haftada bir defa Kalamış kulübünde Ortaoyunu, Anadolu kulübünde fransızca karagöz, Beyazparkta meddah temin edilecek ve hemşerilerin İstanbulun hâli pürmelâlinden üzüntü duymalarının önüne geçilecektir.

3 — Propaganda faaliyeti: Cemiyetimizi tanıtmak ve sevdirmek, üye adedini çoğaltmak maksadiyle geniş bir propaganda faaliyetine girişeceğiz. Radyo gazetesiyle Mümtaz Faik'ten zaman bulursak her gün radyoda bir dakika sükût ederek hemşerileri medenî şehirlerdeki gürültüyle mücadele fikrine alıştırmak, çöpçülere bizzat yardım ederek şehir temizliği ve medenî insan vazifeleri karşısında bizzat halka örnek olmak, propaganda faaliyetlerimiz arasındadır. Bozuk yağ, bozuk süt, fena ekmek şikâyetlerini önlemek üzere bunları memnuniyetle kabul edip hayırseverliğimizi isbat edeceğiz. Lokantaları birer birer teftiş ederek belediyeye yardım edeceğiz. Bizden para istemiye kalkarlarsa paso der, geçeriz. Cemiyetimizi tanıtmak için daha bin türlü vasıtaya baş vuracağız ki, bunlardan birincisi...

Baktım, sekreter o bin vasıtanın hepsini birden sayacak. Etrafımdakiler de horul horul uyuyorlar. Toplantıyı bırakıp gitmek de ayıp olacak. Yavaşça ve sonuncu üye olarak ben de gözlerimi kapadım.

İstanbul muhabiri

Gaflet!

Muallâ, Leylâya rastladı. Öpüştüler. Sonra Muallâ tebrik etti:

— Ahmetle evlenmişsin ha?.. Ben seni sadece flört ediyorsun sandıydım.

Leylâ, güldü:

— Evet, Ahmet de öyle sanıyordu...

★

BELÂGAT

Çay sofrasında, karısı sitem etti:

— Bu ne surat ayol?. Hani evlendiğimiz zamanlar hiç çenen durmazdı...

Adam boynunu büktü:

— Fena mı karıcığım, kendime hâkim oluyorum işte!...

Tavan Süpürgesi

Hanım — Nekadar aylık istiyor sun?

Hizmetçi — Yüz elli lira.

Hanım — Kaç, kaç?

Hizmetçi — Kulağınız biraz ağır işitiyor galiba.

Hanım — Sağır değilim ama, kulaklarıma inanamadım. Yüz elli lira olur mu?

Hizmetçi — Neden olmasın? Benden her işi istiyorsunuz: Yemek, ortalık, alış veriş, küçük çamaşır. Her birine ellişer koysanız iki yüz lira eder.

Hanım — Demek ben sana elli lira borçlu çıkıyorum.

Hizmetçi — Hesap meydanda.

Hanım — Başka?

Hizmetçi — Haftada bir gün 24 saat izin isterim tabiî. Senede on beş gün tatil ederim. Senede iki iş elbisesi, iki pabuç isterim.

Hanım — Baş üstüne..

Hizmetçi — Buz dolabınız var mı?

Hanım — Vardı ama, bozuldu. On dört seneliktir. Tamir fayda vermiyor artık.

Hizmetçi — Bir buz dolabı alacaksınız artık.

Hanım — Sırası gelince alırız.

Hizmetçi — Sırası geldi işte: Ben geldim.

Hanım — Peki, alırız.

Hizmetçi — Çamaşır makineniz var mı?

Hanım — Yok.

Hizmetçi — A... Makinesiz katiyen yapamam. Benim ellerim manolya gibidir, soluverir.

Hanım — Alırız, bir de çamaşır makinesi alırız.

Hizmetçi — Radyonuz var mı?

Hanım — Var tabiî; ama radyodan sana ne?

Hizmetçi — Ben ortalığı temizlerken radyo çalarım, âdetimdir.

Hanım — Radyomuz var.

Hizmetçi — Ne marka?

Hanım — Marconi.

Hizmetçi — Nasıl şey o? Hiç duymadım.

Hanım — Çok güzel, İngiliz radyosudur.

Hizmetçi — A!... Ben İngiliz, Amerikan, Fransız radyolarını hiç sevmem.

Hanım — Ne radyosu olacak?

Hizmetçi — Alman radyosu, Alman. Onların sesi başka..

Hanım — Peki, bir de Alman radyosu alırız.

Hizmetçi — Gidip kendim seçerim.

Hanım — Seçersin.

Hizmetçi — Elektrik süpürgeniz var mı?

Hanım — Var.

Hizmetçi — Ne marka?

Hanım — Markasını bilmiyorum. Yedi senedir kullanırız. İyidir.

Hizmetçi — Görebilir miyim?

Hanım — Görüp de ne yapacaksın? İyidir diyorum sana.

Hizmetçi — Yoo..k. Onların fazla gürültü çıkaranları var. Hiç sevmem.

Hanım — Gel bak.

Hizmetçi — (Süpürgeyi muayene eder) Olmaz bu.

Hanım — Neden?

Hizmetçi — Fırçaları eskimiş. Bak, şuraları paslı. Olmaz. İşlerken kıyamet koparır bu.

Hanım — Peki. Bizim daha güzel bir süpürgemiz var. Onu da göstereyim sana.

Hizmetçi — Göreyim.

Hanım — Gel. (Yürürler. Hanım kapının arkasından bir tavan süpürgesi alır) Bak buna.

Hizmetçi — Tavan süpürgesi bu. Yalnız tavanı süpürür.

Hanım — Hayır, yerdekileri de süpürür bu (hizmetçinin kalçalarına süpürgenin değneğini vurmağa başlar. Karı bağırır ve kaçar. Hanım onu kapı dışarı ederken) Gördün mü? Evin içini nasıl temizliyor!..

Cız

— Bana bak, senin nazını çekmem artık.. Biliyorsun ya, daireler iki buçukta paydos!...

Gazetelerden: MAÇLARDA DA KUMAR OYNANIYOR..

Hakem — Yazı mı, tura mı?..
Kaptan — Aman bay hakem, sahada da olur mu artık?..

★

Hal şekli

Neclâ, Leylâyla, kocasının her akşam pek geç eve döndüğünden şikâyet ediyordu. Leylâ akıl öğretti:

— Sen de benim gibi yap. Bir akşam geç kaldığı zaman ben mutfaktaydım. Gelenin kocam olduğunu bildiğim halde: «Sen mi geldin Hayri?» diye seslendim. O zamandanberi erkenden eve dönüyor!

— Neden?

— Kocamın adı Osman da ondan...

★

NİSBET

İki ahbap, plâjın bir köşesinde karşılaştılar.

— Vay, az daha seni bu kıyafette tanımıyacaktım...

— Neden? Herkes ayni kılıksızlıkta. Ne var ne yok?

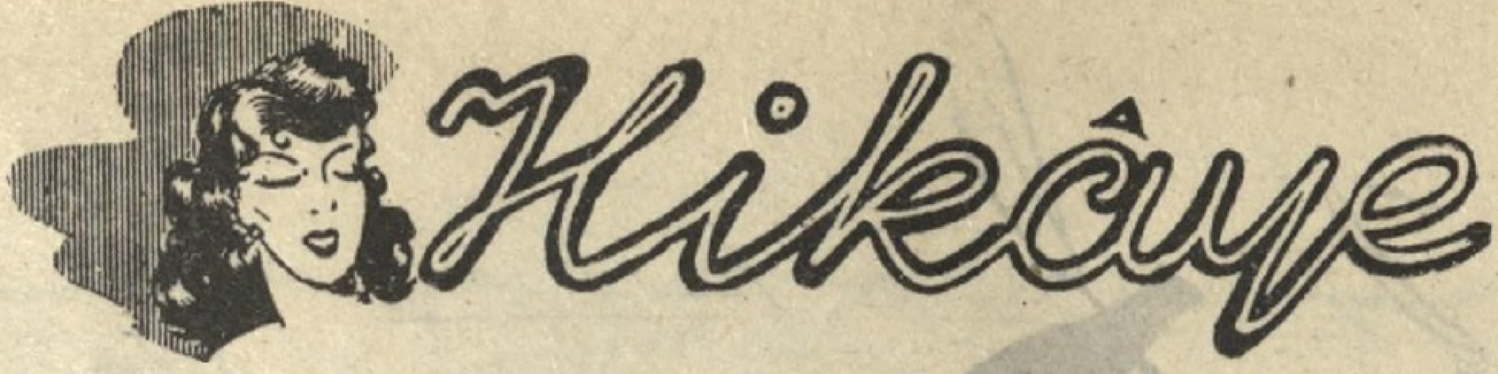
— İyilik, güzellik. Nasıl, karınla aran düzeldi mi? Konuşuyor musunuz?

— Eh... Oldukça iyi. Az, çok konuşuyoruz.

— O ne demek yahu?

— Hiç. Yani ben az konuşuyorum, o çok konuşuyor işte..

367

En hassas nokta

Lâmia, her ana babanın iftihar edeceği güzel, ince bir kızdır. Babası, ona yüksek bir terbiye vermiş, cidden mükemmel yetiştirmişti. Safa bey bundan dolayı duyduğu iftiharı saklamaz, derin muhabbetini her yerde, her zaman söylerdi.

Lâmianın, çok tatlı ve saf bir tebessümü vardır. Bu tebessümde onun temiz ruhu, lekesiz saffeti parlar. Kalbi, her genç kızın duyduğu çapkın hislere kilitlidir. En tatlı iltifatlara, en heyecanlı ilânı aşklara bile kulaklarını tıkar, yalnız, beş sene evvel kaybettiği annesine hayalî bir sevgi ve bütün şefkatini kendisine veren babasına da çok minnettar bir muhabbet beslerdi.

★

Lâmia, bir müddettenberi değişmişti. Karşiki apartımanda oturan Galatasaraylı genç, her göz göze gelişte, eriyen ve eriten bakışlariyle onun kalbinde, şimdiye kadar hiç duymadığı tuhaf, isimsiz bir heyecan uyandırmıştı. İlk günlerde, kayıtsız kalmak istediği bu hal, onu gittikçe sarıyor, bütün rüyalarını dolduruyordu.. Fakat bunu, kendisinden ve bir haftadır ona busenin mânasını öğreten Celâlden başka hiç kimse bilmiyordu.

★

Lâmia babasiyle beraber haftada iki defa sinemaya gidiyordu. Bir gün, sinemanın müsait karanlığında Celâl ile buluşmağı düşündü. Ve bu fikir bir kere geldikten sonra, ondan caymak imkânsızdı. Şimdi, o da her genç kız gibi, küçük bir hilekâr olmuştu. Sinemaya gidecekleri vakit — yavaş yavaş sırdaşı olmaya başlayan — hizmetçi kız ile yanyana üç bilet aldırıyor ve bir tanesini Celâle yolluyordu...

Dün gece, sinemanın beyaz perdesi üstünde bir aile faciasının muhtelif safhaları gösteriliyordu. Celâlin çapkın eli, genç kızın avuçlarını okşıyarak bileklerine, bileklerinden kollarına ve kollarından göğsüne doğru uzanmağa başladı. Bu sıcak ve bayıltıcı okşayışlar altında, Lâmia, tatlı bir heyecanla ürperiyor, sık sık nefes alarak hıçkırığa benzer, garip sesler çıkarıyordu!...

Safa bey, elektrikler yanınca kızının yüzüne baktı: Lâmianın hakikaten gözleri yaşarmış, çehresi sararmış gibiydi. Kendi kendine: «Zavallı yavrum, dedi, ne kadar hassas!...»

★

Akşam, evlerinde, kadın, erkek, bir çok misafir vardı. Safa bey, bermutat fırsatı kaçırmadı: Kızının sinemadaki teessürünü, hele filmde, annesine üç evlâdının ölü haberini getirdikleri zaman nasıl heyecana gelerek titrediğini anlatmağa başladı. Sonra, Lâmiaya dönerek:

— Yavrum, dedi, merak etme, pazar günü ikinci kısmı gösterilecek, göreceksin ki anne çocuklarını bulacak, kocası esaretten gelecek, her şey değişecek, o zaman da belki yine müteheyyiç olacak ve ağlıyacaksın.. Fakat, bu sefer dökeceğin gözyaşları, memnuniyetten, zevkten olacak!...

Lâmia, gizli bir utanışla ayaklarının ucuna bakarak, nemli dudaklarını büktü:

— Ne yapayım babacığım dedi, elimde değil, en hassas noktama dokunuyor, ben de dayanamıyorum!...

Deve kuşu

— Biraz dar olmuş ama, ziyanı yok.. Üç, dört gün böyle giyince açılır!...

— Sorma başıma gelenleri.. Elâleme kepaze oldum...
— Yerli film mi çevirdin yoksa?...

Bütçe müzakeresi!...

Neme lâzım!

Pîr oldu gönül gitgide sevda neme lâzım!
Bir yâr için ağyara müdara neme lâzım!

Yok zerre visal isteği sevmekten usandım,
kaldım tutalım yâr ile tenha neme lâzım!

Mecnun olarak aşk ile sahralara düşmem,
Leylâ neme lâzım, hele sahra neme lâzım!

Hülyalara dalmakla geçip gitti zamanım,
Bir hayra yoran olmadı rüya neme lâzım!

Dinler mi idim Yalmanı, ben Başbakan olsam,
Mes'ulü benim, keyfime kâhya neme lâzım!

Cahit gibi herkesle didişmek mi gerektir?
Falih gibi endişe-i «Dünya» neme lâzım!

İsmet Paşa olsam yine mevki mi dilerdim?
Tek partili şef devrini ihya neme lâzım!

Kasım gibi ilden ile koşmaz çekilirdim,
Yok parti için faydası zira neme lâzım!

Barlas gibi devletçi olup devlete çatmam,
Cavit gibi «Hürses» diye dâva neme lâzım!

Ey Fiske, Demokrat mi, veya Halkçı mısın sen?
Bir kaç gün için boş yere kavga neme lâzım!

FİSKE

Gazeteci — Hürriyet ister misiniz?..
Erkek — Ah, nasıl isterim, nasıl isterim!..

Cevap

Kızla yeni tanışmış ve hemen onu bir plaja atmıştı. Lâkin soyunup da meydana çıkınca, kızı kaybetti. Bir türlü, kalabalıkta ayırdedemiyordu. Nihayet, ileride üç kişilik bir genç kız grubunda, arkası dönük olanı, kendininkine benzeterek seslendi:

— Nerdesin şekerim, baksana biraz?

Üç kız birden, ona döndüler:

— Beni mi çağırdın canım?

İştirak

Kılıbıklığiyle meşhurdu.

— Karımdan ayrı hiç bir gizli hesabım yoktur; diyordu. Onu iyi tanıyan dostlarından biri, azizlik olsun diye:

— Ya bankadaki hesabın? diye sordu.

Kılıbık, kendini müdafaa etti:

— O da karımla müşterektir. Parayı ben yatırırım, karım çeker!

Sandalcı — Telâşlanma beyim telâşlanma, ne uskuru var kopacak, ne dümeni var kırılacak, ne de kazanı var patlıyacak. Denizcilik Bankasının gemisi değil ki bu, yolda kalsın!...

Düğün Gecesi...

Nuriye hanım kızını nihayet Vedad'a vermeye razı olmuştu. Zeki ve zengin bir genç olan Vedat, üç seneden beri Melâhati seviyor, onunla evlenmek için herşeyi göze aldırıyordu. Yalnız bir şeye razı olmuyordu: O da son derece cadaloz, kıskanç, bir kadın olan kaynanasiyle beraber oturmak!.. Zaten üç senedenberi bu izdivacın olmamasına yegâne sebep bu idi. Çünkü Nuriye hanım kızından ayrılamıyor, damadını içgüveysi almak istiyordu.

Fakat işte nihayet, Melâhatini yalnız ayrı bir evde oturmak, yanına da eskidenberi konakta büyüttüğü iki hizmetçiyi almak şartiyle Vedat'la evlendirmeye muvafakat etmiş ve damadı ile kızının kat'î ısrarları üzerine gününün de geçen hafta yapılmasına razı olmuştu..

★

Nuriye hanım düğün gününe kadar damadına birçok nasihatlerde bulundu. Ancak düğün patırdısı arasında Vedat fazla miktarda şampanya kaçırmıştı. Sivri burnunun ucuna varıncaya kadar bütün yüzü, gözleri kıpkırmızı kesilmişti. Nuriye hanım damadının bu ateşîn canlılığından endişe etmiye başladı ve tekdir işitmek bahasına bile olsa, damadına tekrar rica etmeyi göze aldırdı:

— Kuzum Vedat, tam 20 sene evvel, rahmetli kocamla ayni düğün gecesini geçirmiştik. Hâlâ şimdiki gibi hatırlıyorum, bana birinci gece yaptığı hoyrat bir muamele, tam sekiz gün yatakta kalmama sebep olmuştu. Şimdi zaman değişti. Herkes daha nazik, daha kibar oldu. Senin de Melâhate karşı yumuşak, ince bir muamele göstereceğine şüphem yok, fakat...

Vedat istifini bozmadan gülümsiyerek sözünü kesti:

— Merak etmeyiniz korktuğunuz olmaz, anneciğim!..

— Teşekkür ederim, fakat seni fazla dumanlı görüyorum. Onun için bu gece zavallı Melâhatçiğimin başına gelecekleri düşünerek adetâ meraklanıyorum!..

— Merak etmeyiniz, korktuğunuz olmaz anneciğim!.

— İtimadım yok, hele böyle istihza eder gibi güldüğünü gördükçe sana böyle lâkırdı söylemenin bile faydası olmadığını fisrediyorum.

— Çok doğru, anneciğim.

— Yaa.. çok doğru öyle mi?

— Öyle anneciğim...

— Niçin?

Bu son suale, Vedat, kahkahaya benzer bir sesle cevap verdi:

— Korktuğunuz şey üç ay evvel olduğu için anneciğim...

Sukuşu

□

İHTİSAS MESELESİ

Arkadaşı büyük bir telâş içindeydi. Hemen eline sarıldı:

— Aman, bana bir doktor tavsiye et...

— Ne var, ne oldu?

— Bizim çocuk para yuttu...

— Öyleyse şimdi bizim hanımı size yollarım.

— Sizin hanım doktor mu?

— Değil ama, para çekmesini pek iyi bilir!

— Çok eski kafalı adam.. Hâlâ sözle, mektupla, gözyaşiyle ilâ n-ı aşk ediyor..

390

HİKÂYE

Pervinin Çocuğu...

BİR PERDELİK KOMEDİ

Vak'a, Selim paşanın mütalâa odasında geçer.

Selim paşa, altmış beş yaşında uzun beyaz sakallı muhterem bir ihtiyar, masasının başında oturuyor.

Pervin, yirmi yaşında, sarışın, güzel bir hizmetçi. Paşanın karşısında divan duruyor.

BİRİNCİ MECLİİS

PAŞA İLE PERVİN

Pervin — Bir emriniz mi var efendim?

Paşa — Evet.. ama aşçı kadın nerede?

Pervin — Biraz komşuya gitti efendim.

Paşa — Peki, bahçıvan?

Pervin — Salih ağa da çarşıya indi.

Paşa — Kapılar iyice kapalı mı Pervin?.

Pervin — (Suratlı) Paşamızın niyeti bozuk galiba?.

Paşa — (Kollarını uzatarak) Haydi gel öyle ise!.

Pervin — Aman paşa, siz de.. Benim derdim kendime yetiyor..

Paşa — Kız ne oluyorsun!.

Pervin — Ne olacakmışım? Saatlerdenberi o kadar fırsat çıktı da çağırmadınız.. Sabırsızlıktan ölüyorum. Az daha yanınızda baş kaları varken pat diye gelip söyliyecektim..

Paşa — Ayol ne oldu Pervin, neyi söyliyecektin?

Pervin — Paşa, ben bu sabah Ebe Hanife hanıma gittim..

Paşa — Hasta mısın?

Pervin — Hasta olsam doktora giderdim. paşa.. Keşke hasta olsaydım...

Paşa — Neyin var, kız çabuk söylesene!.

Pervin — (Karnını göstererek) Hâlâ anlıyamadınız mı?

Paşa — Haydi sen de gevezelik etme!

Pervin — Vallahi hamileyim paşa... Hem dört aylık..

Paşa — (Yerinden sıçrıyarak) Kız aklını mı oynattın sen?

Pervin — (Karnımı göstererek) Elinizi buraya koyarsanız oynıyan aklım mıdır, yoksa içerideki mi, görürsünüz!.

Paşa — E, şimdi ne yapacaksın?.

Pervin — Tuhaf soruyorsunuz?. Doğurup büyüteceğim elbette!... Ama asıl size sormalı: Siz ne yapacaksınız?

Paşa — Ben mi?.

Pervin — Evet, siz ya... Sakallı bebek, anlamamazlıktan geliyorsunuz. Asıl siz, yani yavrumun paşa babası... Siz ne yapacaksınız?

Paşa — Çocuğu benden mi sanıyorsun?

Pervin — Ya kimden sanacakmışım, paşam?

Paşa — Allah Allah!.. Pervin.. Bi defa düşünsene... Ben bu yaştan sonra...

Pervin — (Hiddetli) Başka şeye gelince kendinizi yirmi beş yaşındaki delikanlıdan aşağı tutmazsınız. Çocuğa gelince ihtiyarlık ha... Yoo.. bak, ben bu hale girdikten sonra artık gözüm hiç bir şey görmez paşa.. Elin kızını baştan çıkarmayı bilirsiniz.. sonra...

Paşa — Aman Pervin... Biraz yavaş söyle kız!

Pervin — Mademki inkâr ediyorsunuz, elbette bağıracağım!..

Paşa — Kız inkâr etmiyorum da ha, dur bakalım... Birdenbire şaşırdım da...

Pervin — İhtiyarlığınızı öne sürerken hiç şaşırmıyorsunuz ama.

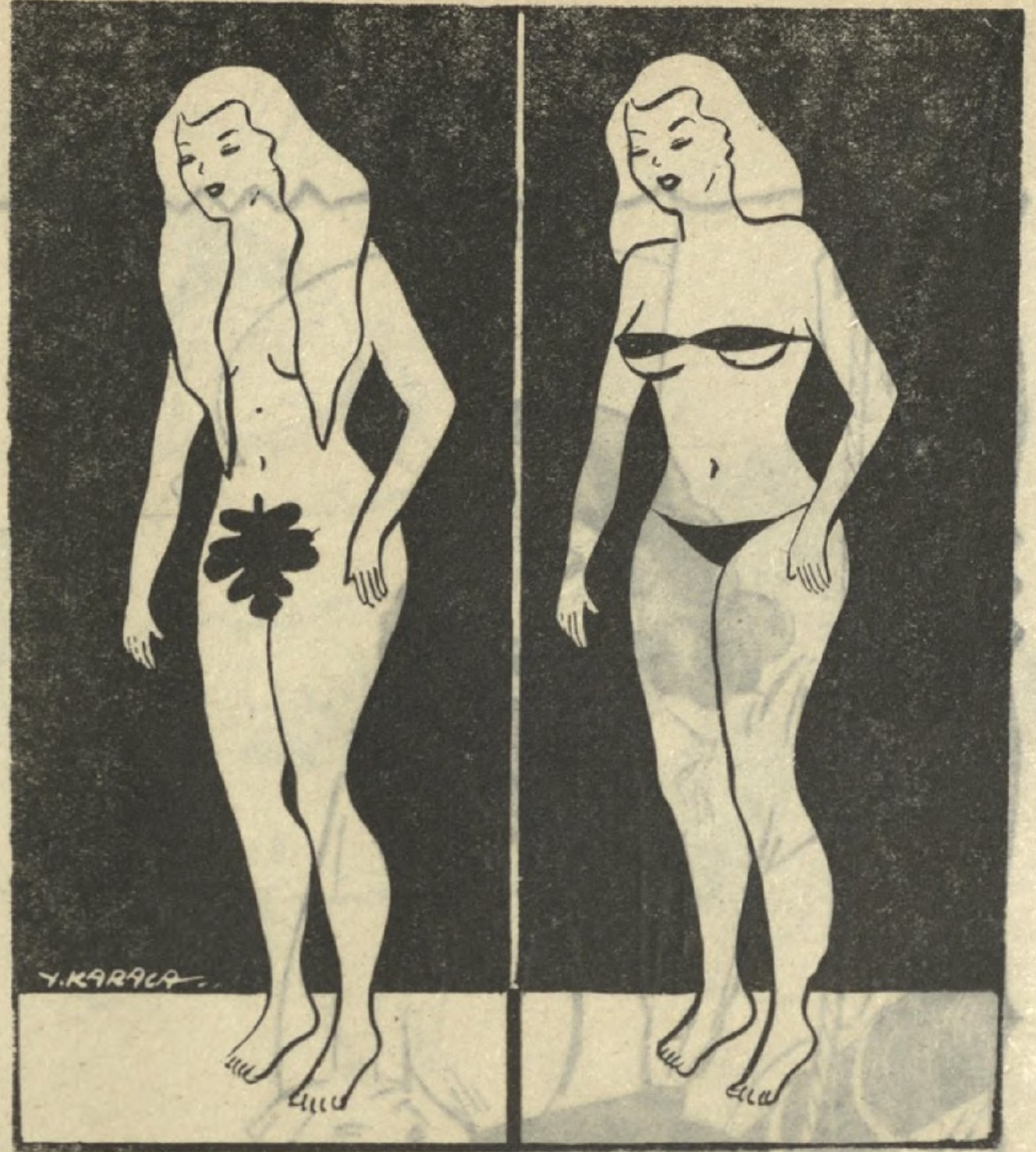
Paşa — Kız, hele telâşı bırak da bir çare bulalım.. (Biraz düşündükten sonra) Senin Bursada teyzen vardı değil mi? Şimdilik tebdili hava diye seni oraya yollarız. Ben her ay harçlığını gönderirim. (Çekmesinden para çıkararak) İşi kimseye açmazsın.. Bak sana iki tane yüzlük kaime..

Pervin — (Yaklaşarak cilve ile) Çocuğun adını ne koyalım paşacığım?..

İKİNCİ MECLİS

Selim Paşa - Pervin - Behzat

Paşanın damadı Behzat, birden bire kapıyı açıp da Pervini paşaya çok yakın görünce bozulmuş

TERAKKÎ!...

— Baba.. Bu toplardan isterim!...

gibi vaziyet alır ve dönmeğe hazırlanır.

Paşa — Gel Behzat bey evlâdım... Pervine bir iş tarif ediyorum da.. Haydi Pervin. İyice anladın ya... (Pervin çıkar).

Behzat — Benimle mühim bir aile meselesi için konuşacakmışsınız. Emirnamenizi aldım.

Paşa — Öyle evlâdım Behzat bey. Maatteessüf hem pek mühim, hem pek ciddi..

Behzat — Nimetle geçinemediğimize dair olacak.

Paşa — Tabiî değil mi?.. Dün kızımla tamam iki saat konuştum. Fakat geçimsizliğin sebebine dair ağzından bir kelime almak kabil olmadı. Ama ben nihayet bu sırrı sezdim Behzat... Kız elbette böyle bir şeyi bana söyliyemezdi..

Behzat — Ne gibi efendim?

Paşa — Doğrusu bunu benim sana hatırlatmam lâzım gelmez... Nimetin sana ısınamamasından elbette sen de anlamışsındır.

Behzat — Vallahi bir şey anlıyamadım... Âdeta muamma söylüyorsunuz paşam..

Paşa — İki erkek arasında böyle şeylerde muammaya hacet yoktur evlât... Sen evlenmeden evvel gençliğini çok ziyan etmişsin..

Behzat — Paşa neler söylüyorsunuz?

Paşa — Bak iki senedir hepimiz istediğimiz halde hâlâ bir çocuk yapabildin mi? Ben bile bu yaşta istemiş olsam..

Beyzat — (Gülerek) Acaba?.

Paşa — Evet ihtiyar diye alay ediyorsun ama.. haydi neyse.. Bana ispat düşmez.. Asıl senin gibi delikanlının böyle kısır kalması fenadır.

Behzat — Kısırlığın bende olmadığını ispat edersem..

Paşa — (Uzun bir kahkahadan sonra) Hani?... İki senedir bunu bekledik durduk...

Behzat — Paşa mademki erkekliğime hakaret ettiniz.. Artık söyliyeceğim. Sebep siz oldunuz. Delilimin münasebetsizliğini lûtfen mazur görürsünüz...

Paşa — Anlat bakalım, neymiş delilin..

Behzat — Delilim bütün gün karşınızda dolaşıyor. Bir kaç ay evvel biz burada iken kaç defa yatak odama girmiş.. Beni huylandırmıştı. Ne yapayım, erkeklik... Bir hatadır oldu.. Dün köşke gelmiş.. Nimet yokken beni buldu.. Dört aylık hamile imiş... Hattâ Bursadaki teyzesine gitmek için benden yüz lira da aldı..

Paşa — Ay, yoksa sen Pervinden mi bahsediyorsun?.

Behzat — Maatteessüf öyle... Ne yapalım paşam, beni mecbur ettiniz... İspat etmek için..

— Şaka maka, herif iyi yüzüyor...
— Elbet yahu.. Kırk yıllık kasap!...

— Vayy.. Öyle ise ben de anlatayım bari...

ÜÇÜNCÜ MECLİS

Selim paşa - Behzat - Salih Ağa

Paşa — Salih ağa ne var?

Salih — Paşama bir çift lâf edecektim..

Paşa — Şimdi sırası mı.. İşimiz var, sonra söylersin.

Salih — Hazır damat bey de burada iken söyliyeyim, öbür köşke de haber verirdi..

Paşa — Neyi haber verecekmiş Salih..

Salih — Paşamın izini olursa, yarın nikâh olacağız..

Paşa — Ne nikâhı ulan.. Kiminle evleniyorsun..

Salih — Pervinle paşam..

Paşa — Pervinle mi?

Salih — Bugünedek ârımızdan açamadık paşam velâkin işi tezelden tutmak vacip oldu gayri...

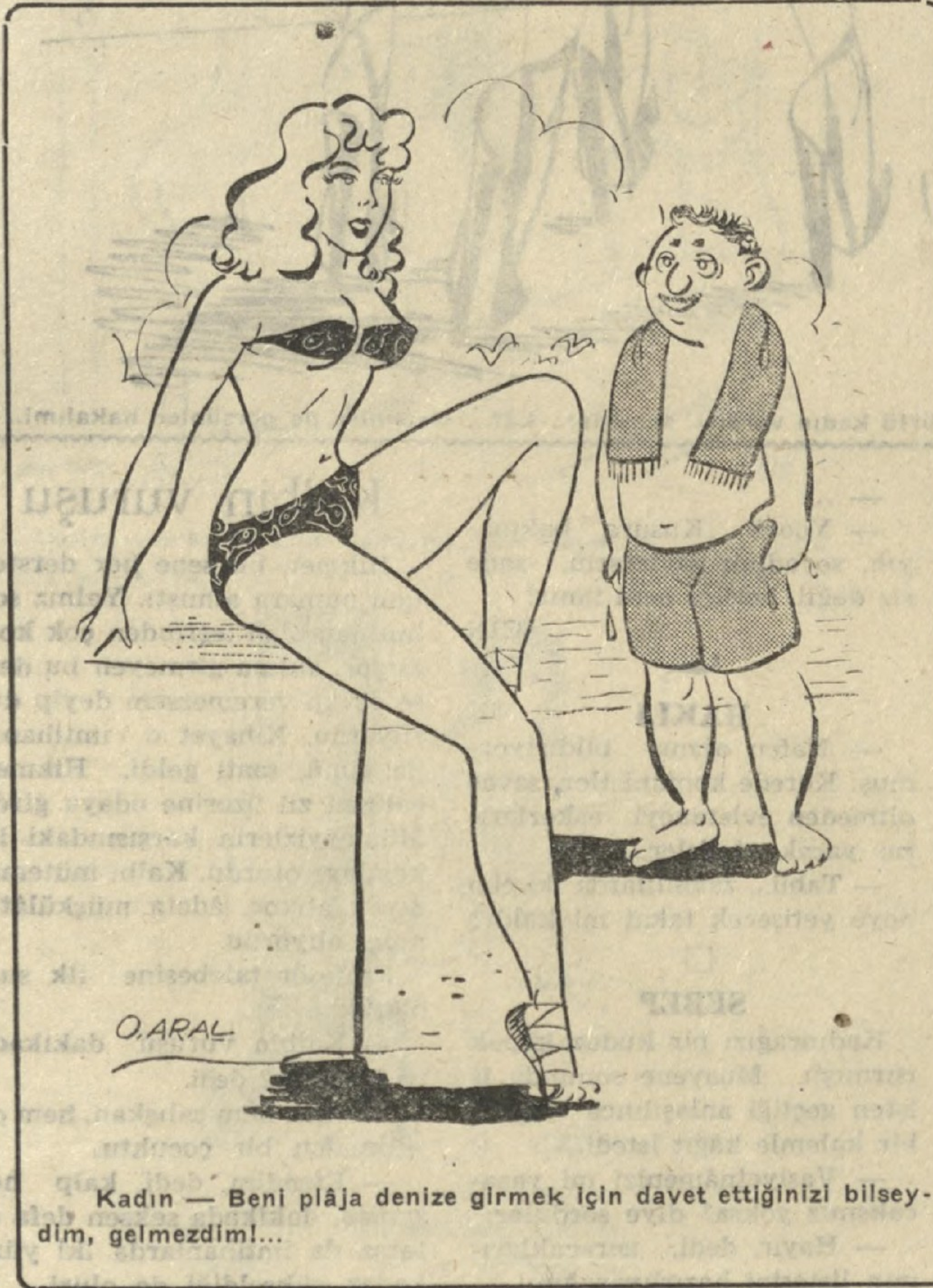
Paşa ile Behzat bir ağızdan haykırırlar:

— Yoksa baba mı oluyorsun?..

Salih Ağa — Allah izin verirse tamam beş ay sonra!

Kıvılcım

Kadın — Beni plâja denize girmek için davet ettiğinizi bilseydim, gelmezdim!...

İstediği yere

Hanımla bey, karı koca daima birbiriyle kavga ederler, fakat son söz daima hanımdadır; bey, hafif ve gevşek bir adamdır.

Bir gün yine sıkı bir kavgadan sonra hanım hiddetle mantosunu kapar, gitmeğe başlar. Bey bugün her nedense faaliyet ve şiddet göstermek arzusundadır.

Hanım giyinip kapıdan çıkarken arkasından haykırır:

— Bana baksana! Nereye gidiyorsun?

— İstediğim yere..

— Sakın başka yere gitmiyeceksin ha!..

Güreş terimleri

Alaturka güreşe bile bir takım yabancı sözlar dadandı: Puvan, kardöfinal, dömifinal, final, kle, tuş, **ve daha bir sürü münasebetsizlik... Çoğunun Türkçesi var. Olmıyanlara da münasipçe karşılıklar bulmak mümkün.**

Güreşlerde, evvel Allah, yabancıları yeniyoruz. Şu yabancı terimlerle de güreşip onları yenecek bir babayiğit, daha doğrusu bir dil pehlivanı yok mu?

Kârlı iş...

— Alo? Siz misiniz üstadım? Size çok kârlı bir teklifim var..

— ...

— Evet. Birlikte çalışmak... Sizden feyzalmak istiyorum.

— ...

— Ne hususta mı? Şüphesiz eser yaratarak. Düşünün bir kere üstad... Sizin tecrübeniz ve olgunluğunuzla benim zekâm bir araya gelince ne şaheserler doğmaz...

— ...

— Yazı mı? Yazılarımı okuyup kıymetli vaktinizi ne diye kaybedersiniz? Derhal işe başlamak daha iyi olmaz mı?

— ...

— Hay hay üstadım. Emrederseniz derhal bir romana başlarız.

— ...

— Rica ederim. Benim gibi nâçiz bir insanda koskoca bir romana mevzu teşkil edecek fikir ne gezer?

— ...

— Peki... O halde tiyatro olsun. Mükemmel bir piyes yaratacağımıza eminim.

— ...

— Hangi sahada olursa olsun. Siz nasıl münasip görürseniz.

— ...

— Yok efendim, bendeniz hâdiseleri o bakımdan gözden geçirmedim hiç.

— ...

— Ne? Beraber çalışamaz mıyız? İstirham ederim. Beni mahvetmeyin.

— ...

— Röportaj olsun, makale olsun... Her şekline razıyım. Yeter ki siz, birlikte çalışmayı kabul buyrun.

— ...

— Makalelerin mevzuu ne mi olacak? Ne olursa olsun... Yani siz nasıl emrederseniz öyle olur tabii. Benim bu hususta en küçük müdahaleye kalkışmam cidden bir haddini bilmezlik olur, küstahlık olur...

— ...

— Anlamazlıktan geliyorsunuz üstad. Demindenberi size her hususta birlikte çalışmak istediğimi arzetmeğe uğraşıyorum.

— ...

— Ne suretle mi? Sizinle ne suretle mi işbirliği edeceğim? Ne mi yapacağım?.. Aman üstad, bu da sual mi?... İmzamı... İmzamı atarım...

— ...

— Nereye mi?... Gazeteye tabii...

— ...

— Gazeteye sade imza atılmıyacağını bendeniz de bilirim. Siz yazarsınız, ben imzalarım, üstad... Emin olunuz.. Cidden çok kazanırız...

— ...

— Ortağınızın, iş ortağınızın adını öğrenmek istiyorsunuz demek. Ay, söze başlarken ismimi söylememiş miydim? Bendeniz, Ahmet...

— ...

— Hangi Ahmet olursa olsun canım.

— ...

— Yoook... Kusura bakmayın, soyadımı söylersem, sade siz değil, herkes beni tanır!

CİN

— Atalarımız «Dünyada bir türlü kadın vardır» demişler.. Lâf... Gelsinler de görsünler bakalım!..

HAKLI

— Nafen ajansı bildiriyormuş: Korede komünistler, savaş bitmeden evlenmeyi askerlerine yasak etmişler...

— Tabii... zavallılarda iki cepheye yetişecek takat mi kaldı?

SEBEP

Kadıncağızı bir kuduz köpek ısırmıştı. Muayene sonunda iş işten geçtiği anlaşılınca biçâre bir kalemle kâğıt istedi.

— Vasiyetnâmenizi mi yazacaksınız yoksa? diye sordular.

— Hayır, dedi, ısıracaklarımın listesini hazırlıyacağım!

Kalbin vuruşu

Hikmet, bu sene her dersten tam numara almıştı. Yalnız son imtihan olan teşrihden çok korkuyor, aklına girmeyen bu derse cevap veremezsem deyip duruyordu. Nihayet o imtihanın da günü, saati geldi. Hikmet, çalınan zil üzerine odaya girdi. Mümeyyizlerin karşısındaki iskemleye oturdu. Kalbi mütemadiyen atıyor, âdeta müşkülâtla nefes alıyordu.

Profesör talebesine ilk sual olarak:

— Kalbin vuruşu dakikada ne kadardır? dedi.

Hikmet, hem çalışkan, hem de nüktedan bir çocuktu.

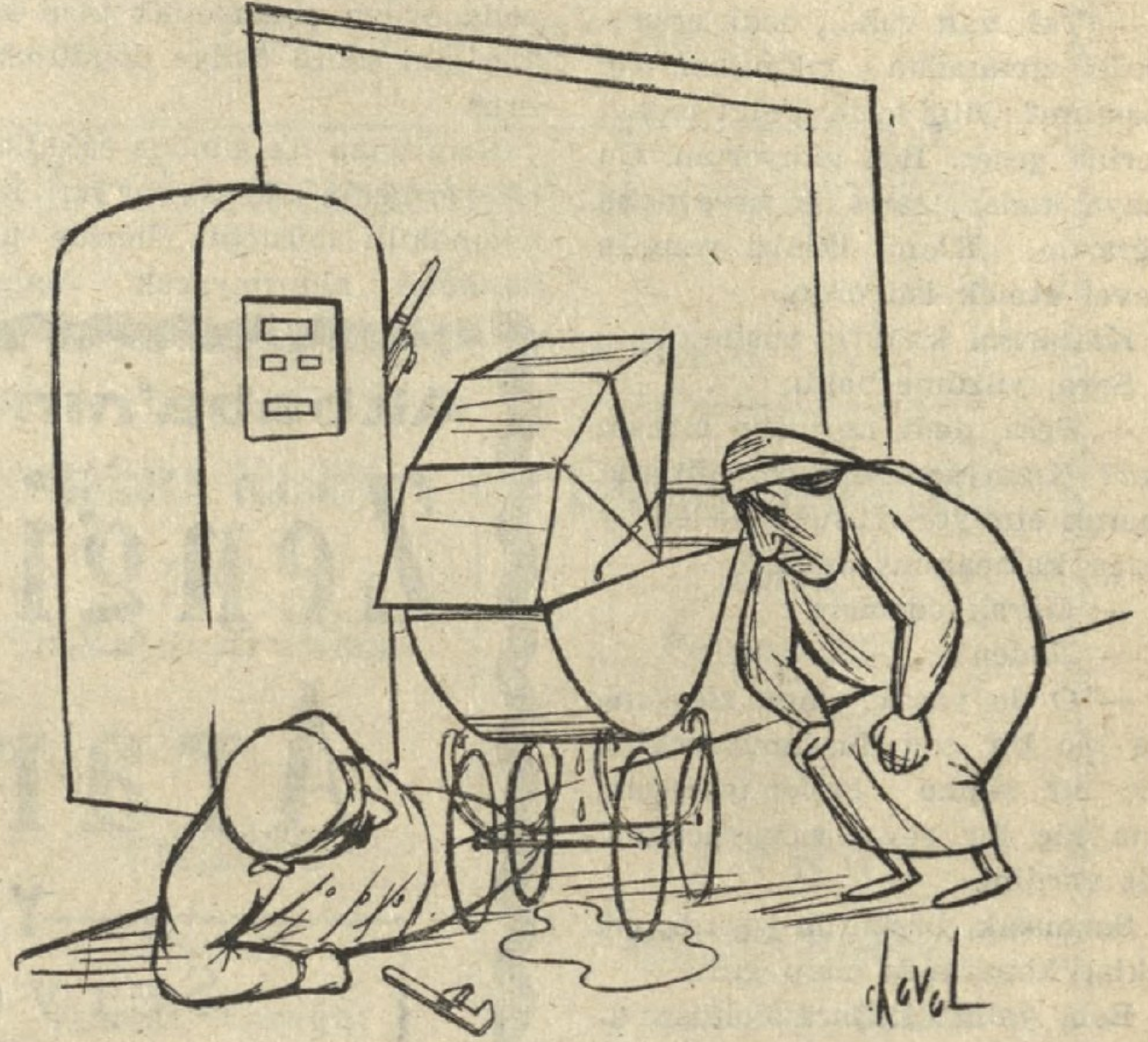
— Efendim, dedi, kalp her zaman, dakikada seksen defa atarsa da imtihanlarda iki yüze kadar yükseldiği de olur!.

Dünya Karikatürleri

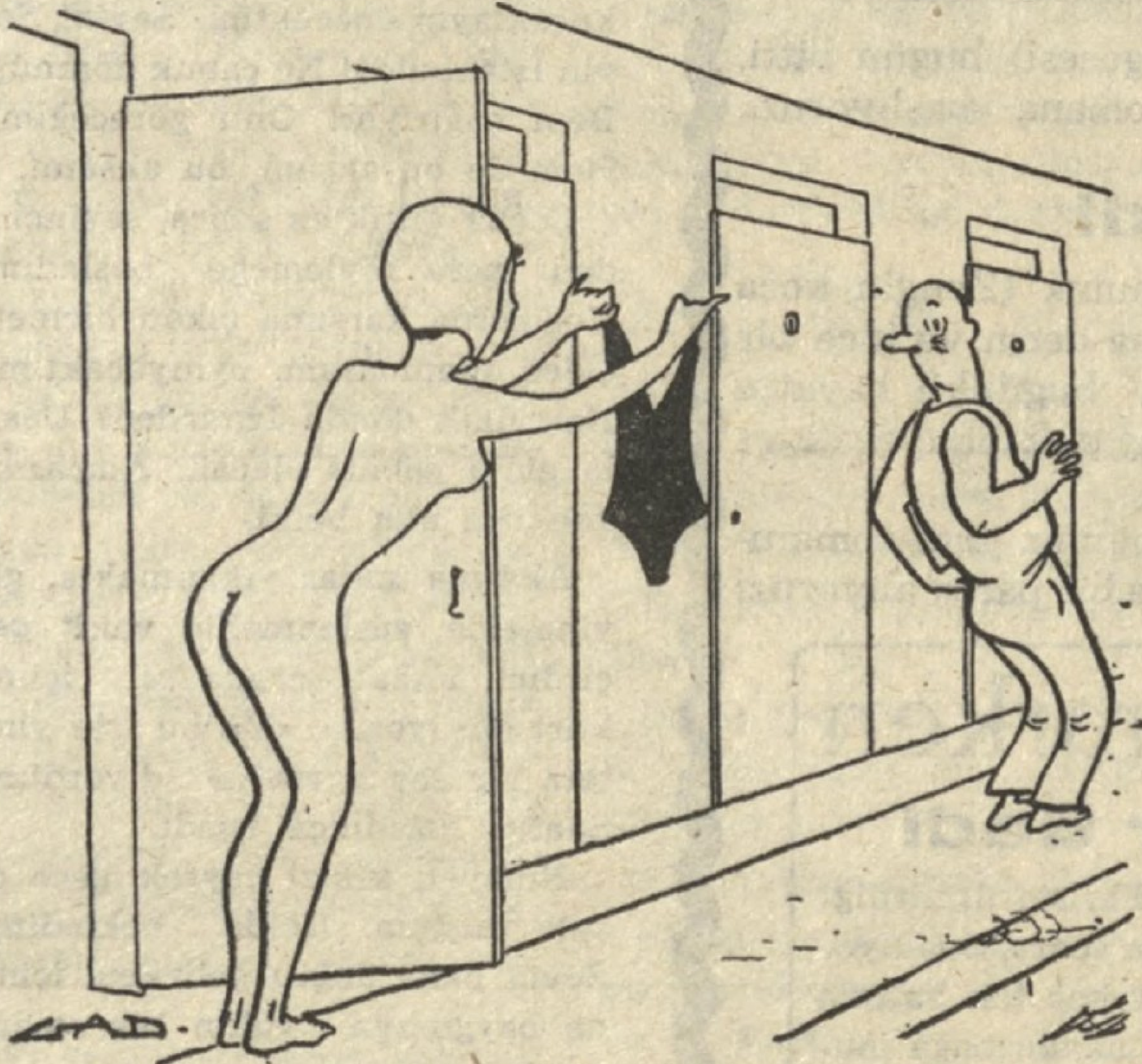
Kadın — Buraya miskin miskin oturmıya mı geldin?.. Şu dans edenlerden utan!...

— Le Hérisson —

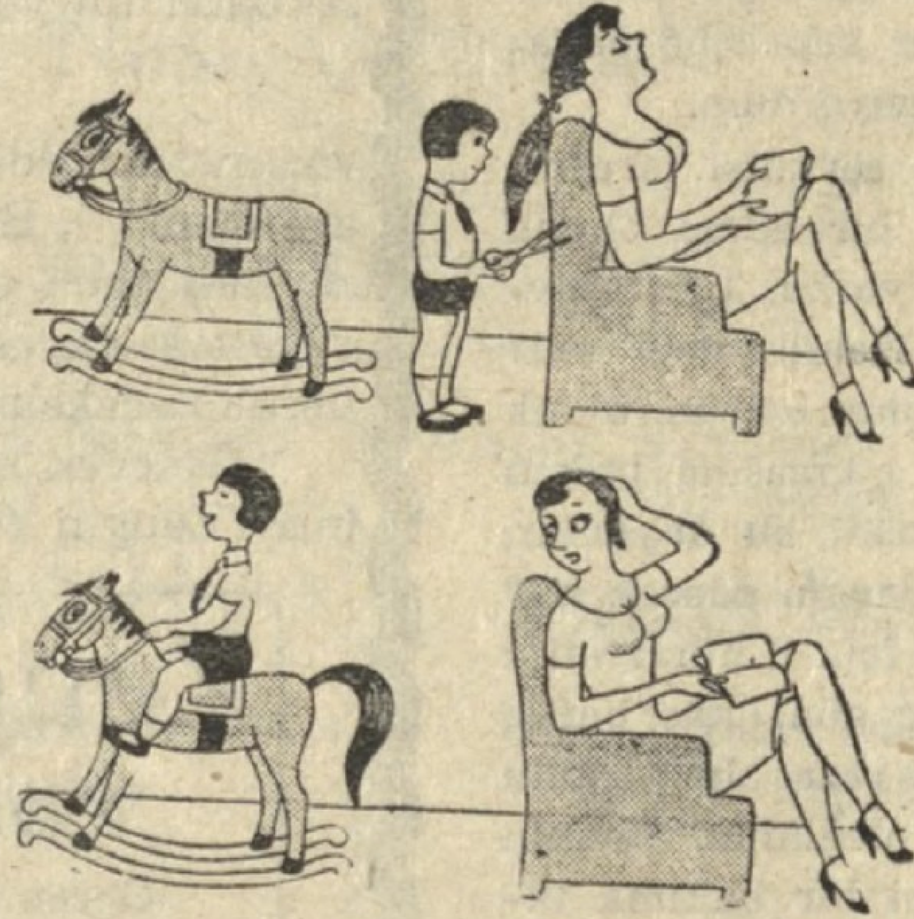
— Şaşılacak şey.. bunlar da mı benzinle işliyor artık?..

— Le Rire —

— Denize çıplak girerim daha iyi.. Bu mayonun içinde sanki neremi saklıyacağım?..

— İci Paris —

YAZISIZ HİKÂYE!..

— Le Rire —

— Direktör seni görmeğe gelmiş.. Hazır giyinmişken gidiver yanına!...

— Le Hérisson —

Yazısız karikatür!..

— İci Paris —

BİR YILBAŞI GECESİ

AKBABA'NIN ROMANI: 20

Yazan: Fuat SAYGUN

— Vah vah vah..., dedi, adamakıllı zivanadan çıkmışsın. Ne yapalım? Otur evde. Belki tedavi yerine geçer. Ben gidiyorum. Cumaya kadar sana bir kere daha uğrarım. Kâmil ikinizi yemeğe davet etmek istiyordu.

Kaşlarımı kaldırıp sustum.

Sara, yüzüme baktı;

— Peki, dedi, ne biçim âşıksın sen? Kızın İzmire niçin gittiğini merak etmiyor musun? Neden aylarca kalacakmış orada?

— Merak edemem.

— Neden?

— O da yasak. Onun aleyhinde hiç bir şey düşünmiyeceğim, hiç bir şüphe beslemiyeceğim, ona hiç bir şey sormıyacağım, söz verdim.

Sarmaşık, büsbütün şaşırdı, çığlıklar koparak çıkıp gitti.

Ben, yalnız kalınca koltuğa uzandım, gözlerimi yumdum ve Sevin'i düşündüm. Aylarca, kımıldamadan, bu halde oturabilirdim. İlk defa, bütün açıklığiyle anladım ki, onu, her kaprisine dayanacak kadar seviyordum.

Kendi evinde sevgilisi tarafından hapsedilen bir adam olmak hoşuma da gidiyordu. Unutulmıyacak şeyler güzeldir, değil mi? Böyle bir hatıranın ömrüm oldukça zihnimden çıkmasına imkân var mıydı? Fakat bu duygular, bu düşünceler devam edecek mi? İnsan sevgilisi için hürriyetini kaybetmeğe kaç gün, kaç hafta, kaç ay, kaç yıl razı olur? Bunu da düşünmüyor değildim. Sevinin İzmire gitmesini bir bakıma tabiî buluyordum. Ne de olsa amcası. Ona haber vermeden evden kaçması çirkin bir şeydi. Bunu düzeltmeğe çalışması doğru bir şeydi ama, aylarca orada kalmasına ne lüzum vardı!

Kâmil tehlikesi ortadan kalkmıştı. Bilmediğim başka rakipler de var mıydı? Bunu düşündükçe zihnim altüst oluyordu. Bir uçağa atlayıp İzmire gitsem mi? Halamı da göremedim. Kadıncağız Yılbaşı günü beni bekleyip durmuştur. Hem ben öyle evlere, konaklara, saraylara tıkılıp kalacak adam mıyım? Ne kadar süreceği belli olmayan bir hapis hayatına bile bile, isteye isteye nasıl katlanırım? Şeytan içimi dürtüklüyordu. Aksi gibi hava da güzel mi güzel. Yağmurlu, fırtınalı günlerde evde oturmak zor değil ama, böyle, güneş vurunca, karşıki eski, mendebur apartımanın bile sarı akide şekeri gibi tatlılaştığı şeffaf ve ılık bir havada evden çıkamamak beni bir kaç gün sonra deliye döndürebilirdi.

Hem daha ilk günden sakalları ele vermenin mânası var mı? Kız adamakıllı müstebit. İleride bana nefes aldırmıyacak. Açıkça söylüyor. Ben onun bu hayallerine içimden güldüğüm için razı olur gibi göründüm. Hele bir kere evlenelim de, sonrası Allah kerim diye düşündüm. Fakat Sevinin şakası yok işte. Birinci günden tatbikata başladı. Bu böyle gider mi, gitmez mi, o da ayrı bir mesele?

O gece daha neler, neler düşündüm. Ertesi gün ve daha ertesi gece de buna benzer bir sürü düşünceler arasında geçti. Evdekilerden hiç biri niçin sokağa çıkmadığımı bana sormuyordu.. Aile içinde anlaşılmaz huylariyle tanınmış bir adamdım. Bunu bir kere böyle kabul ettikleri için, artık alışmışlardı. Sormuyorlardı.

Daha ertesi gün, kapıya bir çocuğun geldiğini ve beni istediğini haber verdiler. İçimden: «Hah, dedim, galiba kontrol kâğıdını imzalıyacağım.» .

Çocuk bana Sevinden bir kartvizit getirmişti. Arkasında şu cümle vardı:

«Seni bu akşam yemeğine otelde bekliyorum. »

Şaşırdım. Sevincimden çocuğu kucaklayıp öpecektim. Sevin! Sevin İstanbulda! Ne çabuk dönmüş! Beni çağırıyor! Onu göreceğim!. Hem de bu akşam, bu akşam!.

Çocuk gittikten sonra, sevincimden opera söylemeğe başladım. Koridorda karşıma çıkan hizmetçiden utanmasam, oynıyacaktım.. Ne çabuk döndü İzmirden? Uçakla gidip gelmiş olacak. Amcasından izin aldı belki.

Akşama kadar yıkanmakla, giyinmekle, süslenmekle vakit geçirdim. Fakat arada bir içime kurt düşüyordu: «Ya bu işte yine ters bir şey varsa?..» diyordum. Saatler uzadıkça uzadı.

Nihayet, sekizi çeyrek geçe otele düştüm. Holde bekledim.. Sevin bana doğru gelirken, içimde baygınlığa yakın bir sevinç vardı.

Elimi sıkarken gözlerini yumdu ve hafifçe başını salladı. Bu hareketten bir mâna çıkaramadım ve sustum. Yemek masasına oturuncıya kadar hiç bir şey konuşmadık. Garson yemek siparişlerini alıp uzaklaşıncıya kadar da konuşmadık.

Nihayet sordum:

— Ne çabuk gidip geldin İzmire? Amcanla konuştun mu?

Cevap vermedi ve bana sordu:

— Hep evde mi oturdun?

Bütün samimiyetimle cevap verdim:

— Tabii..

— Hiç bir yere çıkmadın mı?

— Hiç..

Yüzüme dikkatle baktı ve doğru söylediğimi anladı.

— Ben İzmire gitmedim, dedi.

Sıçradım:

Akbaba'nın Yeni Romanı:

Zengin Koca Ararken...

Yazan

Server Bedi

Akbaba'nın Romanı (Bir Yılbaşı gecesi) bugün bitti. Gelecek sayıdan itibaren yeni bir romana başlıyoruz.. Akbaba'nın yeni romanını, üstat:

Server Bedi

yazmıştır. İddia ederiz ki, yeni romanımız (Zengin koca ararken..) i, Bir yılbaşı gecesinden daha derin ve ince bir zevkle, daha eğlenerek, daha gülerek, bugünkü hayatın yarattığı cüretkâr tipleri hayretle tanıyarak okuyacak ve neşeleneceksiniz!

Gelecek sayımızda neşre başlıyacağımız yeni romanımız (Zengin koca ararken) den rastgele bir parça alıyoruz:

Zengin koca ararken

Yazan: Server Bedi

Geçen yaz, yine Handancığımın Pariste diktirdiği bir şantungu giyip arabasına atladıktan sonra, Suadiyeden İstanbula geldim, Floryaya kadar hep tek başıma gittim, hiç bir zengin erkeğin ağzını sulandırmağa muvaffak olamadan Kabataşa geldim. Araba vapurunda, iki elimi direksiyonun üzerinde çaprazlamış, dalgın, yorgun, bezgin denize bakıyordum.

Arabada bir sarsıntı oldu. Galiba arkamdaki otomobil, daha arkadakine yer açmak için, hafifçe ilerlerken benimkinin tamponuna biraz dokunmuştu. Aldırmadım. Handan zaten araba değiştirmek için bahane arıyor. Tamponun ezilmesine memnun olur.

Biraz sonra, pençeremin yanında, orta boylu, orta yaşlı, çok şık giyinmiş, iri burunlu ve ince ağızlı bir adam peyda oldu:

— Hanımefendi, dedi, affedersiniz, küçük bir kaza... Fakat tamponunuzu hemen tamir ettirmeğe âmadeyim..

Bir omuzumu kaldırıp indirerek:

— Lüzum yok, dedim, ben tamir görmüş araba kullanamam. Yenisini alacağım.

— Fakat hanımefendi, arabanız çok yeni. Hem buna tamir denmez. Hafif bir nikelâj...

Gelecek haftayı bekleyiniz!

— Gitmedin mi? Nereye gittin?

— Hiç bir yere gitmedim. Ben de otelde oturdum ve hiç bir yere çıkmadım.

Gözlerimi yüzünden ayırmıyor, hem seviniyor, hem de korkuyor dum.

— Niçin? diye sordum.

Önüne baktı. Gülümsedi.

Sonra, gözlerini ağır ağır bana doğru kaldırarak :

— Başından mı anlatayım? dedi..

— Tabil, dedim.

Sevin bir kere daha gülümsiyerek önüne baktı. Yüzünde belirsiz, fakat tatlı mânalar vardı. Onu şimdi ne kadar kucaklamak istiyordum. Bu haliyle Sevin, hayatımda her şey olmağa başlamış bir kız olduğunu bana birdenbire hissettirmişti. Sâkin bir sabırsızlıkla onu bekliyordum.

Sevin gözlerimin içine bakarak anlatmağa başladı:

— Beni gören, serbest bir kız zanneder. Serbest, yani, öyle, fena mânasiyle değil tabiî.. Fakat ben iyi mânasiyle de serbest bir kız değilim. İnanır mısın? Hayatımda hiç bir erkekle uzun zaman başbaşa konuşmadım. Flört diyor lar ya hani... Yapmadım öyle şey.. Çünkü, bugüne kadar, hoşuma giden bir gence rastlamadım. Bugüne kadar, yani seni tanıyıncıya kadar... Doktor Ferhanı da sevemiyeceğimi anlıyordum. Tarif etmişlerdi bana. Sevmem o tipleri. Tahminim de doğru çıktı.. Ruhum hiç hazzetmedi ondan. Seni gördüğüm an, daha o anda, istasyonda, sonra otomobilde, evde... Anladım ki... Nasıl söyleyim... İşte... açık: Hoşlandım, çok hoşlandım senden. Hele Ferhanı gördükten sonra, sen, o kadar gözümde büyüdün ki... Bunu sana hissettirseydim, iyi olmıyacaktı. Çünkü ben senden korkuyordum.

Hayretle yüzüne bakarak sordum:

— Korkuyor muydun? Benden! Niçin?

Sevin beni gücendirmiyecek er nazik kelimeyi arıyormuş gibi, düşünüyordu. Ne söylemek istediğini tahmine çalışarak dedim ki:

— Beni ciddî bulmuyordun, değil mi? Bir yılbaşı gecesi macerasının kısa sürmesinden korkuyordun.

— Evet, bu doğru, doğru... Fakat bukadar değil.

— Benim bütün kadınlara karşı zaâfım olmasından korkuyordun.

Sevin güldü:

— Tamam! dedi, işte öyle... Senin bana vapurda anlattığın şeyler de bu korkumu çoğalttı. Hele Sara da ortaya çıkınca...

— Büsbütün tereddüt ettin.

Sevin doğruldu:

— Hayır! dedi, tereddüt etmedim. Ben bir şeyi aklıma koydum mu, artık tereddüt etmem. Fakat seni bir kere tecrübe etmek istiyordum.

— Daha doğrusu imtihan.

— Tecrübe, imtihan... ne ise..

O zaman ben bir imtihan kazanmış öğrenci değil, bir savaş kazanmış komutan gururiyle sor dum:

— İmtihanımı kazandım, değil mi?

Sevin cevap vermedi. Eyvah! Bukadar fedakârlığı az mı görüyor? Beni yine mi hapsedecek? Hem bu sefer evin bodrumuna mı kapatacak?

Yüzüna dikkatle bakıyordum. Ağır ağır dedi ki:

— Tabiî, sana itimadım çok arttı. Fakat asıl imtihan bundan sonra.

— Beni yine eve hapis mi edeceksin?

— Birbirimizi ayni eve hapsedeceğiz. Ben amcama mektup yazdım ve her şeyi anlattım. Bu sabah cevap aldım. Bahtiyarlığımızı temenni ediyor.

Sevinçten kızardım.

İçkilerimiz de tam zamanında gelmişti. Bu tsadüfler hayırlı alâmetlerdir. Kadehlerimizi - dudaklarımıza vekâlet ettiriyormuşuz gibi -birbirine değdirdik.

★

Bir yılbaşı gecesinden doğan büyük neticeleri haber vermeğe lüzum var mı? Yirmi beş gün sonra, Sevinle evlendik.

Ben sigorta kumpanyasına girdim.

Sevin İzmirden eşyasını getirtti. Nişantaşında bir apartımana yerleştik.

Maceramız dillerde dolaşıyor.

Fakat söylenenlerin en doğrusu bu yazdıklarımdır. Ne bir eksik, ne bir fazla.

Tebriklerinize teşekkürlerimi sunarım, sevgili okuyucularım.

SON

□

Müellif tavsiyesi

Bir genç tiyatro muharriri üstatlardan birine gider:

— Sayın üstat, yazdığım dört perdelik bir faciada son perdeyi nasıl bitireceğimi bilemiyorum... Haini nasıl öldürmeli acaba?..

Üstat düşünür, şu cevabı verir:

— Pek kolay, der. Oyunu baştan aşağı kendisine bir kere okuyunuz!..

AYDABİR

İkinci sayısında:

Bir Romancının Lokantasında
Yazan:
REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Bahara Kaside
ŞİİR
Orhan Seyfi Orhon

Güzellik Olimpiyadı
Yazan:
Peyami Safa

Nüktedan!
Yazan:
Hamdi Varoğlu

AYNA
Manzum Hikâye
Yusuf Ziya Ortaç

Son Halifeyi İstanbuldan Nasıl Çıkardık?
Anlatan:
MUHİTTİN ÜSTÜNDAĞ

Dünyanın en güzel ve zeki
CASUSU!
Baştan başa zevk, heyecan ve resimler

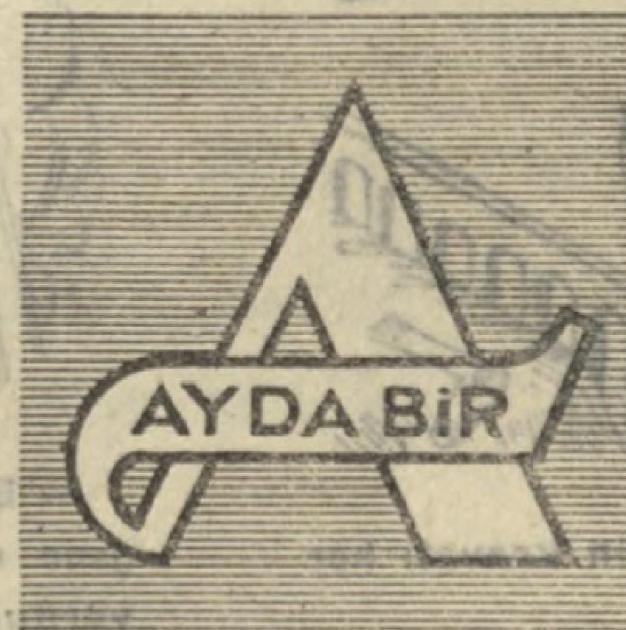
Küçük Sahnenin Büyük San'atkârı
Heyecan Başaran
Birçok fotoğraflarla bütün hayatı

BİR İĞNE NELER YARATIR?

MISIR SARAYLARINDA TÜRK MODASI

Avrupa Yolcuları Galata rıhtımında
FOTOĞRAFLARLA RÖPARTAJ

Adalar Sahilinde
FOTOĞRAFLARLA SÜSLÜ, ADA RÖPORTAJI

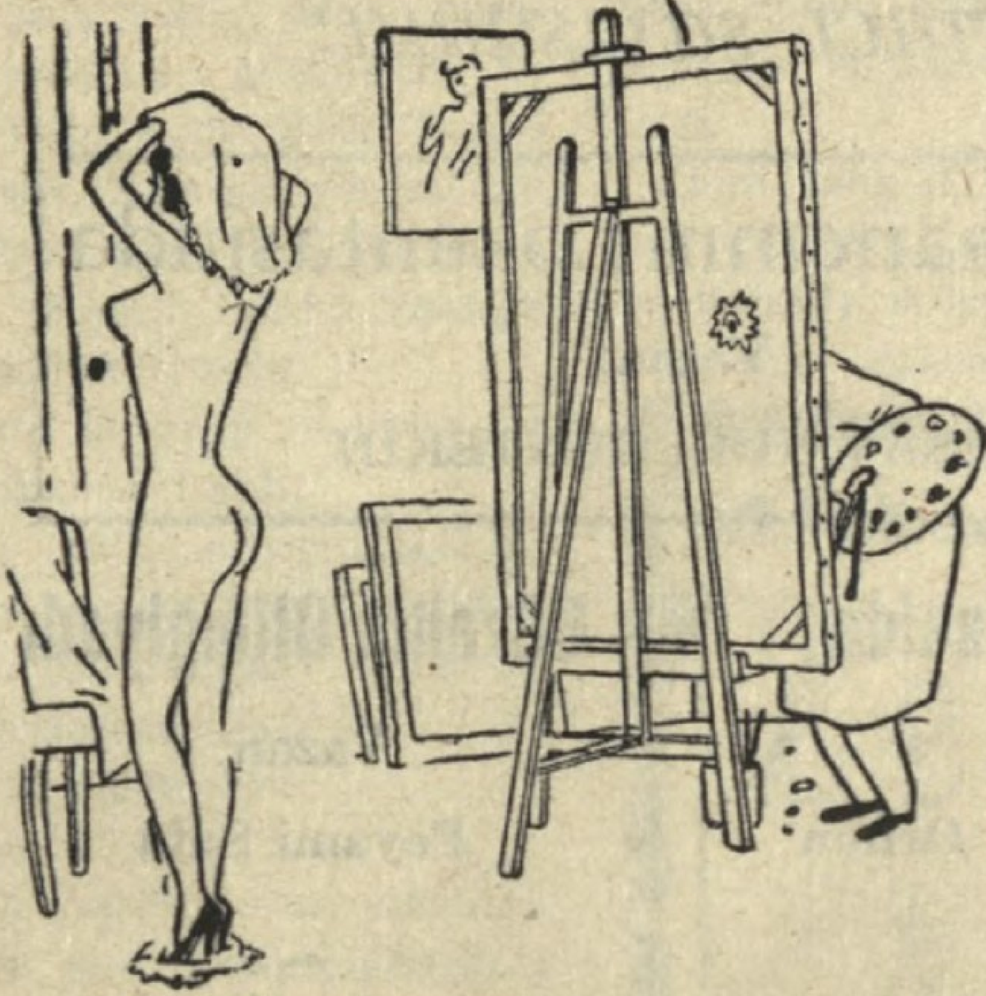

Yarın Çıkıyor!

DÜNYA Karikatürleri

İtiyat!..

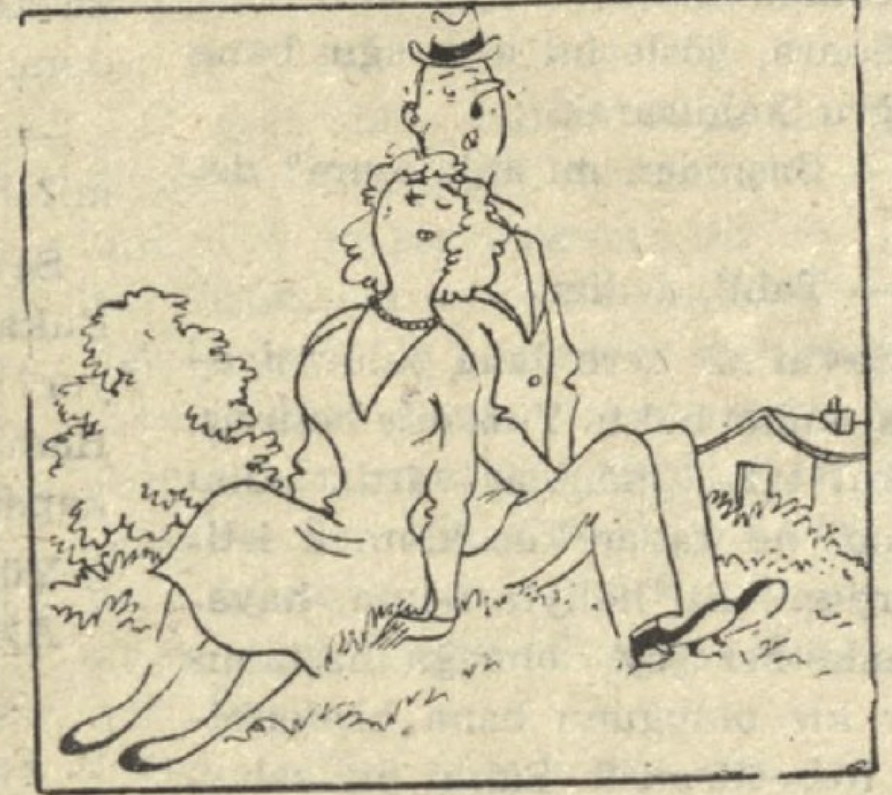
— İci Paris —

DAMATLIK İMTİHANI

Namzet — Bulaşıkları yıkayıp bitirdim.. Şimdi kızınızı vermeğe razı mısınız?..

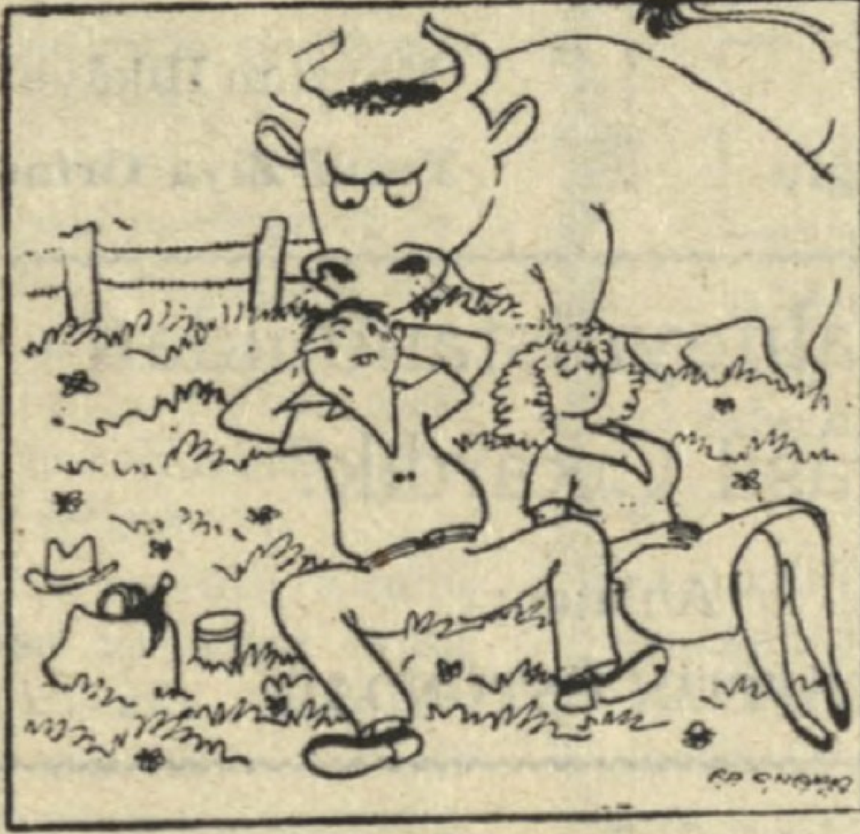
— İci Paris —

Kadın — Ah sevgilim, ne kadar hassassın.. Saadetinden ağlıyorsun ha?...

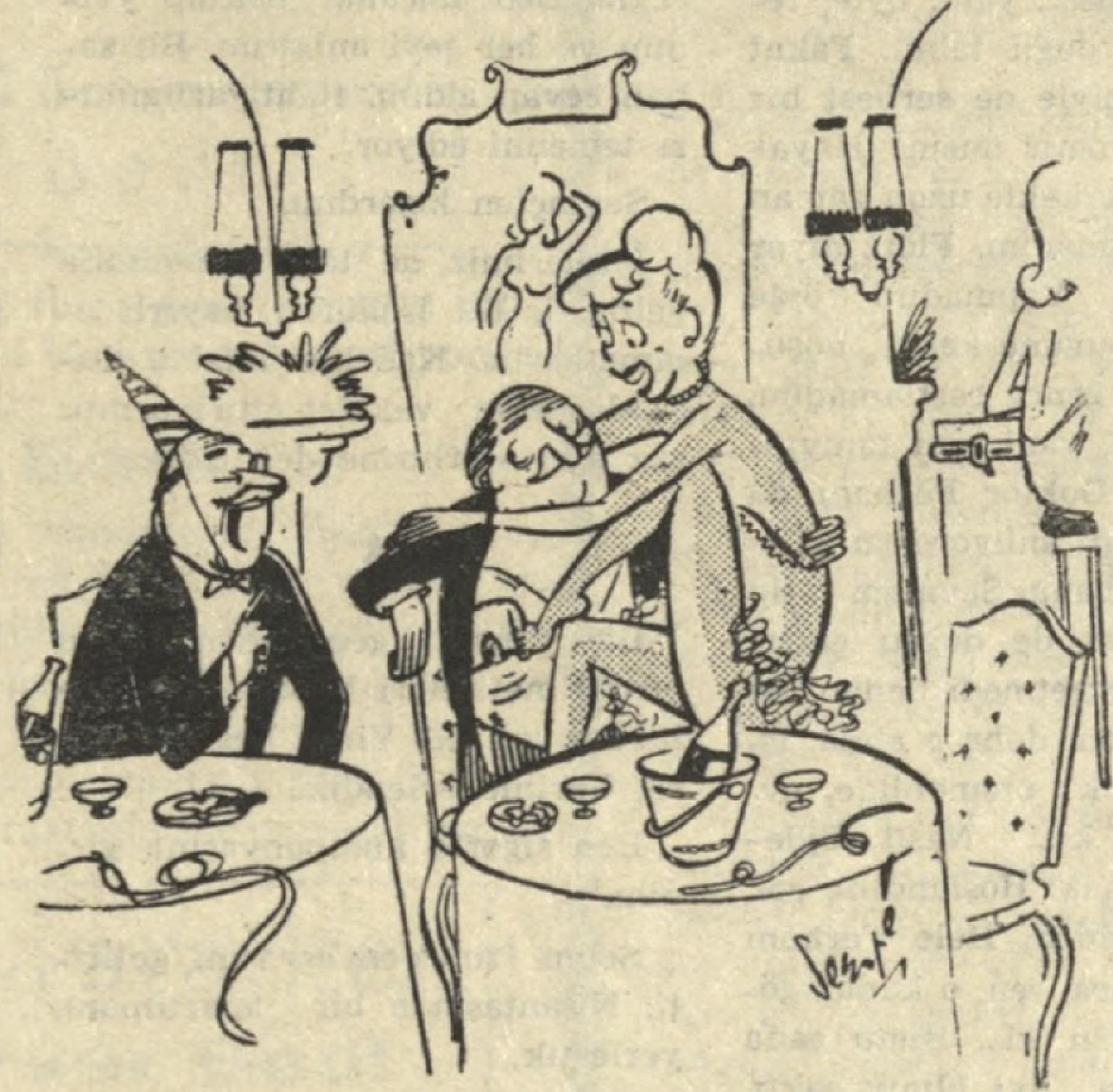
Erkek — Yok canım, terliyorum!...

— İci Paris —

— Tahammül edilir gibi değil, rüzgâr amma sıcak esiyor!...

— İci Paris —

— Nasıl, sana «Paris'in en hünerli ayakları» dememiş miydim ben!...

— İci Paris —

— Sevgilim, bana hediye ettiğin kravatı her gün kullanıyorum!...

— Marc Aurelio —

— Ben de şimdi kocama «Bu gece ne kadar sıcak var» diyordum!...

— Le Rire —

— Aaa.. Baba, bak: At pijama giymiş!...

— İci Paris —

ANADOLU

Anomin Türk Sigorta Şirketi

SERMAYESİ : 1.500.000, — Türk Lirası

YANGIN

KARA ve DENİZ NAKLİYATI

KAZA

HAYAT

sigortalarını en müsait şartlarla yapmak için sayın müşterilerinin emrine âmadedir.

Yurdun her tarafındaki İş ve Ziraat Bankaları Türkiyenin bu en eski ve en büyük Sigorta Şirketinin acenteleridir.

Telefonlar:	Santral	44653/2/1 ve 44659
	Müdür	44039
	Fen Müşaviri ve	
	Ankara Şubesi	10109
	İkinci Müdür	43954
	Galata Bürosu	43949
	İzmir Bürosu	5915

Telgraf adresi: İmtiyaz—İstanbul

6 EV

BEDRİ KÖKTEN

TÜRK TİCARET BANKASI

Muayyen zamanlardaki Sancılara Karşı...

GRİPİN

KULLANINIZ!

Gripin

- Baş, diş, adale, sinir, ağrılarına karşı başarı ile kullanılır.
- Grip ve nezle başlangıcında bir çok fenalıkları önler.
- Süratle hazmolur, ve derhal tesirini gösterir.

89

Necmi Riza Mağazası

Yaz için büyük tenzilâtlı satışına başlamıştır. İstifade ediniz

Düz ve Emprime Fransız Şantunğları... Yeni Desen Amerikan poplinleri... Fransız ketenleri... Zengin çeşitler.

Elhamra Pasajı yanında

31/Temmuz/1952
Perşembe

Akbaba

35
Kuruş

Anne — Aman Yarabbi, aç kurt gibi herifler.. Gözleriyle adetâ vücudumu ısırıyorlar!..

—İl Travaso —

399